

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 31, П'ЯТНИЦЯ, 29 ЛИПНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 31, FRIDAY, JULY 29, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Невже це може бути правдою?

Петро Часто

Раннього ранку 20 липня в Києві загинув Павло Шеремет, один з найвідоміших і найнезалежніших на теренах колишнього СРСР журналістів. Під дно авто, в якому він їхав, невідомі злочинці підклали міну. Вибух стався з допомогою дистанційного пристрою. Поліція розглядає передусім дві версії.

Перша: вбивство як чиясь помста за непідкупну професійну діяльність П. Шеремета. Влада, принаймні білоруська і російська, ненавиділа його.

У Мінську наприкінці 1990-их років він зазнав в'язниці за правду про режим „бацьки“ Олександра Лукашенка. Переїхав до Москви, прийняв російське громадянство, однак, залишився таким же принциповим і щодо режиму Володимира Путіна. Був близьким товаришем і однодумцем убитого цим режимом Бориса Немцова. Від 2012 року жив у Києві, брав активну участь у Революції Гідності, працював у громадсько-політичному інтернет-виданні „Українська правда“, а її засновником, як відомо, був український опозиційний журналіст Георгій Іонгадзе, убитий прислужниками Леоніда Кучми в 2000 році.

Друга версія якраз пов'язана з „Українською правдою“. Річ у тому, що авто, в якому їхав П. Шеремет, належало ідейному керівникові „Української правди“ Олені Притулі. Міна, за свідченням поліції, знаходилася під сидінням водія, тобто, за задумом злочинців, там мала сидіти власниця авто. Отже, це міг бути замах саме на неї. Тим більше, що в останні тижні газета оприлюднила низку матеріалів, котрі ніяк не могли сподобатися центральній київській владі.

Наприклад, 16 липня „Українська правда“ надрукувала статтю народного депутата Ігоря Луценка під заголовком „Перспектива військового перевороту в Україні“. Ось кілька характерних уривків з цієї публікації:

„...Мова йде не про якісь неформальні збройні структури на кшталт „Правого сектору“ зразка 14 року, мова йде про те, що офіційні, формально контрольовані державою, організовані та натреновані загони з важкою бронетехнікою і Бог знає яким ще озброєнням, особливо не криючись, плянують деталі свого приходу до влади.

...За цим стоять політики найвищого ешелону, в тому числі і з так званої „стратегічної сімки“. Керівники силових відомств активно розробляють у себе алгоритм дій для збройного встановлення власної влади.

При цьому йде активна інформаційна компанія, суспільство обробляють і готують. Для того, щоб в певний момент спрацював ланцюжок провокацій, і щоб реалізований сценарій військового перевороту можна було представити як щось протилежне – як спасіння від бунту якихось абстрактних військових.

(Закінчення на стор. 14)

Не допустили провокацій Московської церкви

КИЇВ. – 3 липня зі Святогірської лаври на сході України розпочалася Хресна хода за мир Української Православної Церкви Московського Патріархату, а 9 липня на заході країни вона рушила з Почаївської лаври. 27 липня, напередодні святкування Дня Хрещення Русі-України, учасники обох колон зустрілися в Києві, на Володимирській гірці, і разом пройшли до Києво-Печерської лаври, де відбулося урочисте Богослужіння.

„Хресна хода за мир організована політиками,

– заявив в етері Радіо Свобода священник Української Православної Церкви Київського Патріархату Сергій Дмитрієв. – Усі організаційні питання, в тому числі і проїзд учасників ходи, оплачують громадські організації та фонди. Ця Хресна хода організована не самою церквою, а депутатами від колишньої Партії Регіонів“.

У селі Велика Олександрівка, що під Києвом, активісти „Автомайдану Київ“ пікетували Хрес-

(Закінчення на стор. 13)

На трасі Хресної ходи були протести. (Фото: Радіо Свобода)

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Головне для Кремля – загнати Україну у відчай

Нижче вміщуємо важливі за змістом і висновками відповіді відомого громадського діяча, експерта Всеукраїнського фонду „Майдан закордонних справ“ Олександра Хари на запитання кореспондента інформаційного порталу „Politeka“ Олександра Куриленка.

– Як нині можна оцінити політику США щодо російсько-української війни? Адже для американців Україна не є пріоритетом число 1.

– Ключовим елементом американсько-російських взаємин є контролю над стратегічними ядерними озброєннями. Саме в цій сфері Росія є прямою загрозою для безпеки США. Проте Кремль неухильно дотримується домовленостей про скорочення чисельності таких озброєнь (новий Договір про скорочення стратегічних наступальних озброєнь був підписаний в 2010 році і передбачає доведення їх до 1,550 одиниць), оскільки „спадщина“ від СРСР є витратною як в сенсі утримання, так і в сенсі її модернізації.

Вашінгтон має вагомий підстави підозрювати Москву в порушенні іншого важливого договору – про ракети середнього і малого засягу дії 1987 року, що зумовлює баталії на дипломатичному фронті.

Що стосується тактичної ядерної зброї, так само як і звичайних збройних сил Росії, то вони становлять загрозу не стільки безпосередньо США, як союзникам Вашингтону – перш за все європей-

ським.

Друге: для американців питання Сирії та України має значення, але не є першорядним. Тому вони можуть вирішувати ці питання, не поспішаючи. В Україні американці вибрали довготривалу стратегію. Вони розуміють, що з-за океану складно симетрично піднімати ставки подібно до прикордонної з нами Росії. Тому Вашингтон вирішив не драгувати Москву, але і не давати Кремлеві можливості встановити контроль над Україною. Є зацікавленість в Україні як у стабільному партнері. Але не така, щоб вкладати в Україну серйозні ресурси. На даний момент вони просто тримають нас на плаву.

Пріоритетом американців є не рішення наших „гарячих“ проблем, а створення інституційних інструментів, які підвищили б життєздатність держави, зокрема і наші можливості відбивати російську агресію в перспективі. Цей курс нагромаджує на серйозний опір української політичної „еліти“, яка бажає зберегти, навіть ціною втрати державності олігархічну систему управління. Адже вона є єдиним відомим їм способом збагачення.

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Для Донбасу виділено 2.2 млрд грн.

ДОНЕЦЬК. – На рахунки Донецької області для відновлення Донбасу вже надійшли 2.2 млрд грн. загального фонду, переміщених з тимчасово неконтрольованої території. Про це 25 липня повідомив голова Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський. За його словами, будівельні проекти вже затверджені, а підрядники робіт будуть визначатися виключно з допомогою системи „Прозорро“. П. Жебрівський доручив створити постійно діючу групу з представників усіх профільних департаментів: освіти, науки, фінансів, економіки, охорони здоров'я, житлово-комунального господарства, інвестицій, базових галузей. Члени робочої групи працюватимуть безпосередньо на місцях і прийматимуть як документацію, так і введення об'єктів в експлуатацію. Будь-які спроби корупції будуть каратися суворо і публічно. (УНІАН)

■ Назвали помічників „Беркута“

КИЇВ. – 24 липня Генеральний прокурор України Юрій Луценко заявив, що людина, яка вивезла представників так званої „чорної сотні“ спецпідрозділу „Беркут“ з Києва, була на Майдані. „З допомогою військової контррозвідки ми знайшли зброю „чорної сотні“, в тому числі снайперську гвинтівку, яку бачила вся країна на страшиках кадрів з Майдану. Вони були розрізані і втоплені однією групою, керівник якої вже проходить по слідству. На жаль, це особа, яка, за нашою версією, вивела „чорну сотню“ з Києва, знищила зброю і втопила її, хоча була разом з нами на Майдані“, – сказав Ю. Луценко. Виводити бійців „Беркута“ з Києва після Революції Гідності та знищувати засоби вбивства „Небесної сотні“ допомагали керівники громадської організації „Ніхто крім нас“, яка об'єднує учасників бойових дій СРСР в Афганістані, Чобітько і Олександр Ковальов. Про це повідомив народний депутат Володимир Ар'єв. (Радіо Свобода)

■ Савченко „мусить“ стати президентом

КИЇВ. – Депутат Верховної Ради Надія Савченко в інтерв'ю „Німецькій хвилі“ 23 липня розповіла, що мусить стати президентом. Вона вважає такий розвиток подій радше необхідністю. „Я відповідала, що не хочу, але можу. А тепер я, напевно, відповім, що, швидше за все, вже мушу“, – сказала вона. Народний депутат від „Народного фронту“ Антон Геращенко 22 липня розкритикував Н. Савченко за висловлювання, що Україна „має вибачитися за Донбас“. „З жодного судилища над Сенцовим чи Кольченком не велася пряма трансляція. І у той же час з усіх судів над Надією Савченко російський суддя дозволяв вести прямі етери всім телеканалам, які цього хотіли? У свідомість українців Путін впустив „троянського коня“, – додав А. Геращенко. В Одесі невідомі намагалися закидати яйцями Н. Савченко. У депутата вони не влучили. (УНІАН)

■ Закінчився Одеський кінофестиваль

ОДЕСА. – 23 липня головну нагороду Одеського міжнародного кінофестивалю за підсумками глядацького голосування вручили британській стрічці „Хто палає, палає, палає“ режисерки Чанії Баттон. Найкращим фільмом за версією журі стала драма „Незаконні“ режисера Адріана Сітару. Нагороду за акторську роботу надали Розалі Томас і Каорі Момої, що зіграли у стрічці „Привіт з Фукусіми“. Найкращим режисером журі назвало Ксав'є Серона, який зняв „Смерть від смерті“. Найкращим повнометражним фільмом у Національній конкурсній програмі, на думку журі, стала стрічка Тараса Ткаченка „Гніздо горлиці“. Переможцем у конкурсній програмі європейських документальних фільмів журі назвало фільм „У Каліфорнії“. Спеціальний диплом у цьому конкурсі отримала режисерка Зосі Родкевіч за фільм „Мій друг Борис Немцов“. Нагороду за найкращий український короткометражний фільм розділили „У Манчестері йшов дощ“ (режисери Валерій Кальченко та Антоніо Лукіч) та „Цвях“ Філіпа Сотниченка. Нагороду за найкращу акторську роботу отримав Мирослав Слабошпицький за ролі у фільмі „Моя бабуся Фані Каплан“. (ВВС)

СВІТ ПОЗА УКРАЇНОЮ

Чого очікувати в Туреччині?

Андрій Бузаров

Спробу державного перевороту у Туреччині викликало невдоволення частини суспільства авторитарними методами управління країною. Президент Реджеп Таїп Ердоган монополізував владу. Рано чи пізно такий соціальний вибух мав відбутися. Нині турецький провідник вправся з проблемою, але обурення суспільства збільшуватиметься, якщо не відбудуться зміни.

Є три варіанти розвитку подій. Перший: Р. Ердоган зберігає посаду глави держави, але згодом проводить вибори і передає владу союзникам чи опонентам. Другий: він залишається при владі і починає жорстокі репресії. Туреччина перетвориться в напівтоталітарну державу. Третій варіант: Р. Ердоган зберігає владу, але через півроку чи рік почнеться громадянська війна.

Головний чинник, який призвів до спроби державного перевороту – масові теракти в Туреччині за останні пів року. Р. Ердоган не

зміг гарантувати безпеку своєму народові.

Явного зовнішнього фактора у цих подіях немає. Можливо, й була співпраця з зовнішніми ворогами Р. Ердогана, але ззовні це не керувалося. Нині світове товариство або неутрально реагує, або висловлює підтримку президенту Туреччини. Це означає, що ніхто з гравців напряму йому не протидіє. Навіть Росія останнім часом намагається нормалізувати взаємини з Туреччиною.

Р. Ердоган має задуматися над результатами свого правління. Йому потрібно проводити реформи демократичного характеру, зменшити вплив політичного ісламу в Туреччині та призначити наступника. Інакше, може повторити трагічну долю інших диктаторів. Арештами та ліквідацією опонентів владу важко втримати.

„Газета по-українськи“, 16 липня

Андрій Бузаров – Український експерт з міжнародних взаємин, Київ.

ТУРЕЧЧИНА ПІСЛЯ ПУТЧУ

Потепліло між Ердоганом і Путіним?

Сергій Сидоренко

Отже, особисто від Президента Реджепа Таїпа Ердогана надійшли нові свідчення, що прірва між Туреччиною та Європою поглиблюється з неймовірною швидкістю. По один бік цієї прірви – Рада Європи та Евросоюз, тобто те, що у нас звикли називати „Заходом“. По інший – Туреччина, Росія та інші гравці „Сходу“.

Прозахідний курс Р. Ердогана добіг завершення. Один за одним він обрубав містки, що пов'язували країну з західною спільнотою.

А Україні, для якої Анкара є ключовим партнером у протидії російській агресії, у стосунках з Р. Ердоганом доведеться шукати складний компроміс.

Смерть проти опозиції

15 липня увечері Р. Ердоган вийшов до своїх прибічників, що зібралися перед президентською резиденцією у передмісті Стамбулу. Й оголосив, що вже найближчим часом в країні має бути відновлена смертна кара. Звісно ж, „на прохання народу“.

Ця заява не була випадковою обмовкою. Перед тим про можливе відновлення смертної кари заявив Віце-прем'єр Нуман Куртулмуш. І так само запевнив, що уряд виконує волю народу, оскільки „відчуває та розділяє почуття суспільства“.

Тим часом терористична активність у Туреччині триває вже понад рік, а заклики до відновлення смертної кари влада „почула“ лише тепер.

І це не дивно.

По-перше, терористів-смертників, які є ключовою безпековою загрозою для громадян Туреччини, неможливо залякати смертною карою – адже вони і без того готові йти на смерть. По-друге, в уряді визнають: їхня ідея стала реакцією саме на спробу державного перевороту.

Більшість противників Р. Ердогана – світські, а не релігійні активісти. Для них смерть точно не є бажаною. І саме проти них спрямована ініціатива влади.

Люстрація суддів: турецький підхід

Своїми противниками Р. Ердоган бачить не лише військових.

Не меншим шоком стало рішення влади про миттєву чистку суддівського корпусу.

За кілька годин після придушення військового заколоту Вища рада суддів дала згоду на кримінальне переслідування 2,745 суддів та прокурорів (останні в Туреччині є частиною системи правосуддя, а не правоохоронної системи). Відразу після цього були видані накази на їх арешт.

А тепер – найцікавіше.

За версією влади, у перевороті взяли участь майже 3,000 суддів та до 4,000 військових. Дивне співвідношення, чи не так?

Але сумарна кількість затримань та накази на арешт через участь у перевороті – близько 6,000.

Швидкість та масштабність ухвалених рішень не лишає сумніву: індивідуального розгляду цих справ не було. Вища рада суддів формально є незалежним органом, не пов'язаним з виконавчою владою. Та звідки ще могли з'явитися списки негодних суддів?

Переворот був лише підставою, а не причиною затримань. Серед затриманих є двоє членів Конституційного суду – найвищого судового органу в Туреччині, Алпарслан Алтан та Ердал Терджал. Обидва були призначені попередником Р. Ердогана, Абдулою Гюлемом. Обидва нещодавно підтримували рішення, проти яких заперечував Р. Ердоган – про неконституційність заборони „Твіттера“ та про незаконність переслідування владою двох журналістів видання „Джумхурієт“, які критикували Р. Ердогана через узурпацію ним влади в країні.

Коло затриманих найвищих-представників суддівської гілки влади вражає. Серед них – 48 суддів Державної ради (найвищого органу адміністративної юстиції) та 140 членів Вищого апеляційного суду.

Крок до диктату

Та повернемося до смертної кари. Україна скасувала її в 2000 році, і це було нашим ключовим зобов'язанням перед Радою Європи.

Радянська судова практика, коли нерідко засуджували до страти невинних, а згодом з'ясували, що злочин скоїв інший, стала переконливим аргументом проти збереження вищої міри покарання.

Жодна держава не може бути у складі Ради Європи і водночас зберігати смертну кару. І Туреччина також пройшла цей шлях.

З 1984 року в Туреччині не виконуються смертні вироки. А в 2004 році з законодавства виключили всі згадки про смертну кару. Це було вимогою Евросоюзу.

Отже, ініціатива Р. Ердогана означає для нього гарантований конфлікт з ЕС. А якщо Анкара здійснить це, то підсумком може стати виключення країни з Ради Європи. В Страсбурзі готові терпіти багато чого – але не порушення головного принципу щодо непорушності права на життя.

Та Р. Ердоган і сам може бути зацікавлений у тому, щоб Туреччину вигнали з РЕ. Бо це позбавить його необхідності виконувати рішення Європейського суду з прав людини і виплачувати компенсації з бюджету своїм опонентам, та ще й чути неприємні речі від керівництва РЕ.

В Європі чудово розуміють, до чого прямує турецька влада. Єврокомісар Йоганес Ган 18 липня заявив: у Брюсселі вважають, що Р. Ердоган мав наперед підготовлені списки „винних у заколоті“ і використав збройне повстання як привід для репресій.

(Закінчення на стор. 12)

ТОЧКА ЗОРУ

Російська агресія або вб'є нас, або загартує

Олександр Петрачков

Сьогодні перед Україною двері НАТО, як і двері Європейського Союзу, наглухо закриті. Тому що нинішня українська влада за всяку ціну прагне зберегти в Україні свій особистий корупційний заповідник, розміром з цілу країну, з внутрішніми колоніями і рабами.

Нещодавно у Варшаві відбулася чергова зустріч НАТО, на якій учасники консолідували зусилля в стримуванні агресивної Росії, в тому числі з можливим застосуванням ядерної зброї. Були припинені спроби російської агентури розколоти західній оборонний блок на регіональні сегменти. До того ж, до складу НАТО була включена Чорногорія, і вироблена програма військового співробітництва з країнами Перської Затоки. Це добрі результати для НАТО, з позитивним непрямим ефектом і для України: на Заході є військово-політична сила, здатна зупинити російський фашизм, що набирає оберти.

Але незважаючи на переможні повідомлення української влади про успіх дипломатії, було відверто заявлено, що двері НАТО перед Україною, як і двері ЄС, сьогодні закриті. Можна говорити про те, що сучасна Україна абсолютно не відповідає ніяким стандартам цивілізованих країн, членів НАТО і ЄС. Але це справа наживна. Головна ж причина в тому, що нинішня влада всіма силами прагне зберегти „незалежний“, „суверенний“ і „нейтральний“ номенклатурно-олігархічний і кримінальний корупційний заповідник, всляко саботуючи інтеграцію України в західні структури і стандарти.

При цьому думки народу традиційно ніхто не питає, тому було б чесніше взагалі приборкати з Конституції брехливе формулювання про „верховенство влади народу“. Президент України Петро Порошенко не бажає псувати стосунки з країною-агресором, неофашистською Росією, тому що Липецька фабрика і Севастопольський завод для олігарха П. Порошенка важливіші за інтереси народу і країни.

Сьогодні продані депутати сурмлять з телеекранів: українці, бійтеся чергової ескаляції путінської агресії, і не протестуйте проти своєї влади! Ми вже звикли очікувати чергового витка ворожої агресії, а треба не чекати, а бути до неї готовими, і військовою силою, і політичними союзами, щоб зустріти у всеозброєнні, і дати гідну відсіч.

Але замість того, щоб розвивати армію і військово-промисловий комплекс, зміцнювати взаємини з зовнішніми партнерами, і показувати зразок високої репутації, ця компрадорська влада бреше як своєму народові, так і закордонним союзникам, дискредитуючи кра-

їну на зовнішньополітичному рівні. Військові підприємства віддано на відкуп комерсантам при владі, які навіть під час зустрічі з прем'єр-міністром Канади на вищому рівні вели мову лише про свої прибутки у спільних проектах, що плянуються, але не про інтереси України.

Але західні союзники України не дурні, і ясно дали зрозуміти українській владі: зніміть свої гроші з рахунків швейцарських банків, заберіть їх зі своїх офшорів, продайте свою елітну лондонську нерухомість і інвестуйте в оборону і економіку України. Голос волаючого в пустелі, як святе причастя одержимому бісами нерозкаяному грішникові, якому не допоможе і екзорцизм.

Правда в тому, що, звинувачуючи Захід у м'якотілості і аморальності, українська влада лукавить. У неї своя специфічна мораль: нічого не робити, безкарно красти і жити собі на втіху. Але щоб при цьому свій народ горбатив на неї і не нарікав, а західні союзники самі за свій рахунок забезпечували її безпеку і захист. В результаті Захід залишається при своїх інтересах, агресор веде гібридну війну, влада продовжує грабувати свою країну, як перед кінцем світу, і при цьому, як чорт, цинічно брехати. А народ знову вкотре залишається з війною, розрухою, каторжною працею, безпросвітними злиднями.

Щоб перемогти зовнішнього агресора, спочатку потрібно розгромити його внутрішнього союзника, свою владу відірваних від народу багатіїв. Інакше ця війна, вигідна в рівній мірі українській владі і російському агресорові, не закінчиться ніколи. А без перемоги як у внутрішній, так і в зовнішній війні, українському народові не варто розраховувати не тільки на відродження країни, а й на елементарне виживання.

Отже, добра новина від варшавської зустрічі НАТО в тому, що є сила, здатна протистояти російсько-фашистській агресії. І навіть сама по собі путінська агресія так чи інакше буде об'єктивно підштовхувати Україну до мобілізації, модернізації і до набуття суб'єктності, для України це питання життя і смерті. Погана ж новина в тому, що поки Україна як держава в цьому процесі є повністю несуб'єктною, народ в цілому неконсолідований, неправоздатний, неспроможний. В такому випадку путінська (в кінцевому рахунку самозгубна) істерична російська агресія або вб'є нас, як пасивну рослину, або загартує, змусить стати самостійними і активними, і зробить сильнішими.

Львівський культурологічний журнал „І“

Олександр Петрачков – український політичний експерт.

Надія Савченко як трагедія українського модерного символізму

Віктор Андрусів

Нам бракує символів модерної нації. Саме символи творять націю. Не Конституція, не кордон, не політика, а символи. Ми не бачимо один одного кожний день, і ми не близькі родичі, але ми — українці саме тому, що для нас є цінними вишиванка, Тарас Шевченко, козаки і УПА, гімн, тризуб і синьо-жовтий прапор. Символи завжди містять нашу ідентичність, де б ми не були і в яких умовах. Коли грає наш гімн чи висить наш прапор — ми стаємо українцями, і байдуже, хто при владі, яка ситуація в економіці, виграли чи програли у футбол.

Єдиний спосіб знищити націю — це знищити її символи. Але символи не створюються раз і назавжди. Вони створюються кожного разу, коли нація утверджує своє існування. У боротьбі і у всьому, що змушує в чергове гордитись за належність до своєї нації — виникають нові символи. Майдан і війна формують новий період історії України, а відповідно і нові символи утвердження нашої нації. Втім, наскільки нашим новим символам вдається зберегти свою

вагу?

Справа в тому, що символи значно легше руйнувати, ніж створювати, оскільки за кожним героїчним вчинком, подвигом стоїть звичайна людина, якій ніщо людське не чуже. Герої, як і всі інші, їдять, п'ють, ходять в туалет, а головне — помиляються, помиляються і помиляються. Найбільше символам загрожують самі їхні творці, і саме на їх дискредитацію спрямовуються основні зусилля. Різноманітні конспірологічні теорії, вкидання фактів з особистого життя, а найбільше поведінка самих героїв є найбільшими загрозами для формування символу. І саме останнє найчастіше руйнує наші новітні символи.

Приклади. Вихід на сцену і емоційна заява Володимира Парасюка про готовність йти до кінця проти Віктора Януковича були переломним моментом Майдану. Цей вчинок був щирий і символічний, він увібрав в себе настрій і бажання суспільства. В. Парасюк став героєм. Але чи так це сьогодні? Хамство і без-

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Заручників перевели до в'язниці

КИЇВ. – Представник України в робочій підгрупі з гуманітарних питань Тристоронньої контактної групи, перший заступник голови Верховної Ради України Ірина Геращенко 23 липня заявила, що проросійські бойовики на Донбасі перевели українських заручників у слідчий ізолятор і погрожують їм 30-річним ув'язненням. Донецькі сепаратисти вимагають обміну заручників у форматі „всіх на всіх“ і подають список із 600 осіб. На окупованих територіях перебуває 108 українських заручників і ще 10 – за ґратами в Росії. Обмін полоненими є однією з умов Мінських угод. (Радіо Свобода)

■ Прикордонники стрибали без парашутів

ОДЕСА. – Під час багатонаціональних військових навчань „Сі Бриз-2016“ одеські прикордонники 22 липня провели десантування з гелікоптеру у відкрите море. Бійці відділення спеціальних дій на воді Одеського загону морської охорони з семиметрової висоти на швидкості близько 30 кілометрів на годину у надлегкому спорядженні (гідрокостюм, ласта, маска) виконали стрибки з вертолету у заданому районі. Бійці впродовж двох місяців готувалися до навчань, виконуючи стрибки з 10-метрових вишок в басейн. (Сергій Горцивіт)

■ Замах на активіста

ШКАРІВКА, Київська область. – 24 липня внаслідок вибуху травмовано члена Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ Івана Штонду, біля воріт будинку, в якому він проживає, було закладено гранату. І. Штонда втратив обидві руки, отримав інші травми і нині перебуває у реанімації у важкому стані. І. Штонда є одним із засновників громадської організації „Старе русло села Шкарівки“, яка бореться за права односельчан, активно допомагає воїнам України. („Українська правда“)

■ Відкрито консульський пункт

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО, Бразилія. – У зв'язку з проведенням Олімпійських та Паралімпійських ігор 19 липня у Ріо-де-Жанейро Міністерство закордонних справ України створило Тимчасовий консульський пункт. Його завданням є надання оперативного консульського сприяння учасникам спортивних змагань та вболівальникам, які прибудуть з України. (Міністерство закордонних справ України)

■ Висіяли тризуб на полі

АНТОНІВКА, Херсонська область. – Експерти Національного реєстру рекордів 25 липня встановили унікальний витвір херсонських аграріїв – гігантський герб, який висіяли з чорного ризи на полі селекціонери Інституту ризи Національної академії аграрних наук України. Зображення тризуна, довжина якого 24,7 метра, ширина – 16,4 метра, можна побачити навіть з космосу. Наступним творчим задумом творчої команди інституту є висівання портрету Тараса Шевченка. („День“)

■ Українці хочуть вчитися

КИЇВ. – Прийом документів на вступ до вищих кіл України закінчився 27 липня. На цю дату до вищих навчальних закладів надійшло 1,95 млн. заяв. Наразі на бакалаврат подано 1,3 млн. заяв, на магістратуру – 265 тис. заяв, на спеціаліста – 130 тис. заяв, на молодшого спеціаліста – 256 тис. заяв. До найпопулярніших за кількістю поданих заяв увійшли університети – Київський ім. Тараса Шевченка, Львівський ім. Івана Франка, „Львівська політехніка“, „Київський політехнічний інститут“. („Укрінформ“)

■ МЗС: В Росії переслідують українців

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ 27 липня попередило українців про загрозу безпідставного затримання при поїздках до Росії. Міністерство відзначає відсутність гуманного ставлення до українців з боку російських правоохоронних органів, їх несумісності з людською гідністю поведінки, застосування неприпустимих методів фізичного та психологічного впливу, у тому числі тортур. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Напруга в Сирії між США та Росією

ДАМАСК, Сирія. – Російські бойові літаки 16 червня збомбили таємну військову базу в Сирії недалеко Йорданії, яку використовували американські та британські спецслужби. Інформації про цю подію були оприлюднені щойно 21 липня. Після першого налету центральне оперативне командування США в Катарі повідомило штаб-квартиру Військово-повітряних сил Росії в Сирії, щоб не атакувати базу. Але російські літаки провели другий удар через півтори години. Військові та розвідувальні кола США вважають, що це було намагання Росії натискати на Білий Дім до ближчої співпраці в Сирії. 15 липня США і Росія погодилися координувати свої повітряні удари проти мусульманських терористів. Однак, цей інцидент збільшив недовір'я між військами обох країн в Сирії, бо США не хочуть давати Росії більше інформації, ніж вона вимагає. („The Wall Street Journal“)

■ Обама видав звернення щодо поліції

ВАШІНГТОН. – Президент США Барак Обама оприлюднив відкритий лист 19 липня до всіх правозахисних установ. Після двох смертельних інцидентів, в яких було вбито вісьмох поліцаїв, президент сказав: „Ми голосно заявляємо нашу вдячність за службові дії, які ви виконуєте в ході свого щоденного заведеного порядку. Дякуємо вам за вашу відважну службу. Ми вас підтримуємо“. Деякі кола сильно критикували Б. Обаму за те, що він недостатньо обороняв поліцію та інші правозахисні установи. 12 липня президент поїхав до Даласу, Техас, на похорон п'ятьох вбитих поліцаїв. У своєму листі Б. Обама згадав також про трьох поліцаїв, які були вбиті 17 липня в Батон-Руж, Люїзіана. Деякі групи хотіли, щоб президент освітив Білий Дім синіми світлами на честь полеглих поліцаїв, так як він освітив його кольорами веселки після легалізації одностатевих шлюбів. Але пресовий секретар Білого Дому Джаш Ернест сказав, що президент не плянує цього зробити. („The Washington Post“)

■ У Лівії загинули французькі вояки

ПАРИЖ. – Міністерство оборони Франції оголосило 20 липня, що три французькі вояки загинули під час виконання доручення у Лівії. Це було перше офіційне підтвердження, що французькі спецслужби беруть активну участь в Лівії в діях проти „Іслямської держави“ (ISIS). Хоч не подано причини їхньої смерті, Президент Франції Франсуа Оланд згадав про аварію гелікоптера у своїй промові у військовому навчальному центрі. Лівійський уряд та агенція „Асоційтед Прес“ повідомили, що вояки загинули 17 липня, коли був збитий їхній гелікоптер. В Лівії є приблизно 2,000-5,000 бойовиків ISIS; одна з їхніх груп взяла на себе відповідальність за збиття гелікоптера. Уся країна перебуває в неспокійному стані після перевороту 2011 року, коли з поміччю Заходу скинено довголітнього диктатора Моамара Кадафі. У лютому французький часопис „Ле Монд“ вперше написав про присутність спецслужб у Лівії, але в той час французький уряд заперечив це, кажучи що його зацікавлення було лише розвідкою. („The Washington Post“)

■ В Гонг-Конгу засудили студентів

ГОНГ-КОНГ. – 21 липня суддя визнав винними трьох студентів, котрі були провідниками руху протесту в 2014 році. Їх звинуватили в участі в нелегальних зібраннях. Вони можуть бути засуджені до двох років ув'язнення. Джашва Вонг, Натан Ло та Алекс Чов впродовж 79 днів очолювали студентський рух протесту – знаний як Рух парасолів – в цій колишній британській колонії, вимагаючи, щоб уряд комуністичного Китаю не втручався у вибори в Гонг-Конгу. Після рішення судді Дж. Лонг сказав: „Нам може прийдесться перебувати в тюрмі. Однак, не дивлячись на кару чи на ціну, яку нам треба буде заплатити, ми продовжуватимемо боротьбу проти урядового тиску. У протистоянні з найбільшим комуністичним режимом у світі, це є довготривалий бій для нас в боротьбі за демократію“. Вирок засудженим має бути оголошений 15 серпня. („Associated Press“)

Осквернили могили борців за Україну

МЮНХЕН. – Генеральний консул України в Мюнхені Вадим Костюк повідомив 10 липня про осквернення могили провідника ОУН Степана Бандери, а 12 липня могили Ярослава Стецька, які поховані в Німеччині.

Усі фракції Верховної Ради України, окрім „Опозиційного блоку“ та „Відродження“, підписали звернення до Міністра закордонних справ України Павла Клімкіна з вимогою підняти вирішення питання на рівні урядів України та Німеччини щодо актів вандалізму, що сталися 10 та 12 липня в Мюнхені на могилах С. Бандери, Я. Стецька та невідомих українських борців за волю України.

„За останні два роки подібні акти стали систематичними, а відповідних заходів з боку німецької влади не було вжито, розслідування не доведено до логічного завершення, тому ми вимагаємо звернутися до керівництва Німеччини із закликом взяти справу під особисту контролю Міністра внутрішніх справ Німеччини“, – зазначає Олег Медуніца, ініціатор листа.

Українська інформаційна служба

Осквернена могила провідника ОУН Степана Бандери. (Фото: ВолиньPost)

Обговорено питання співробітництва США з Україною у сфері безпеки

КИЇВ. – Секретар Військово-повітряних сил (ВПС) США Дебора Лі Джеймс провела у Києві 14 липня зустрічі з керівництвом Міністерства оборони України, на яких обговорювалися питання допомоги і співпраці між ВПС США та Україною.

Вона зустрілася з виконувачем обов'язків Міністра оборони України Іваном Руснаком, командувачем ВПС України генерал-лейтенантом Сергієм Дроздовим, директором Департаменту військової політики, стратегічного планування та міжнародної співпраці генерал-майором Анатолієм Петренком і виконувачем обов'язків першого заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майором Віктором Назаровим. Крім того, Д. Джеймс відвідала державне підприємство „Антонов“.

Під час зустрічей були обговорені питання двостороннього співробітництва між ВПС

США та України, розвитку ВПС України, а також визначено сфери для майбутнього партнерства і надання допомоги з боку ВПС США.

Візіта Д. Джеймс в Україні є частиною регіонального турне, що має на меті розвиток співпраці зі США в царині безпеки, обговорення війни проти тероризму й інших проблем безпеки.

„Агресія Росії проти України, окупація та анексія Криму лишаються предметом великого занепокоєння для всіх нас і становлять загрозу нашому спільному баченню Європи, цілісної, вільної і мирної. Наша мета – поглибити відносини між нашими ВПС і допомогти Україні повністю відповідати стандартам НАТО до 2020 року, – зазначила Д. Джеймс. – Підтримка, яку українська авіація надає місіям ООН і НАТО по всьому світу, є внеском у глобальну безпеку і сприяє міжнародній стабільності“.

Посольство США в Україні

Секретар Військово-повітряних сил (ВПС) США Дебора Лі Джеймс (попереду) відвідує державне підприємство „Антонов“. (Фото: Посольство США в Україні)

Порошенко поклав квіти у Варшаві до Пам'ятника жертвам Волинської трагедії

ВАРШАВА. – Президент України Петро Порошенко разом з українською делегацією з участю представників Адміністрації Президента України, Посла України в Республіці Польща Андрія Дешиці та народного депутата України Надії Савченко 8 липня поклав квіти до Пам'ятника жертвам Волинської трагедії у варшавському районі Жолібож. П. Порошенко запалив лампадку біля монументу на знак вшанування пам'яті загиблих.

Пам'ятник у вигляді хреста з розп'яттям Ісуса Христа був установлений у липні 2013 року.

Напередодні, 7 липня, Сенат Польщі голосами правлячої партії „Право і справедливість“ прийняв постанову, в якій закликав нижню палату – Сейм – встановити 11 липня Національним днем пам'яті жертв геноциду, вчиненого на Волині українськими націоналістами проти громадян Польщі. Українські видатні політичні, релігійні і громадські діячі закликали польську владу не ухвалювати жодних декларацій, які можуть бути використані проти Польщі і України.

У свою чергу, у Польщі заявили, що ініціатива экс-президентів України, глав українських церков та інтелектуальної еліти України щодо історичного примирення заслуговує на підтримку з польського боку.

Збройні конфлікти між поляками й українцями почалися під час Другої світової війни і тривали до 1947 року. Однак історики, особливо польські, окремо виділяють 1943 рік і події на Волині, відомі як Волинська різанина (в Поль-

Петро Порошенко біля Пам'ятника жертвам Волинської трагедії. (Фото: Кристіян Добушинський, Варшава)

щі) або Волинська трагедія (в Україні). В інші роки вони відбувалися на Холмщині та в Закарпатті. Точної кількості загиблих у цих конфліктах невідомо досі, але жертви обчислюються десятками тисяч. Більшість загиблих були поляками.

Збірна України вирушила на Олімпіяду

КИЇВ. – 24 липня на Софіївській площі відбулися урочисті проводи Олімпійської збірної України на Ігри XXXI Олімпіади в бразилійському місті Ріо-де-Жанейро. Члени Олімпійської збірної пройшли урочистою ходою з вулиці Трьохсвятительської до Софіївської площі. Під час ходи олімпійці поклали квіти загиблим учасникам війни на сході України.

Зі сцени їх вітали Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, голова Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Верховної Ради України Артур Палатний, президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка, Міністер молоді та спорту України Ігор Жданов.

У вітальному слові від імені Голови Верхо-

вної Ради України Андрія Парубія А. Палатний зауважив: „Переконаний, що наші атлети продемонструють свої найкращі результати, а підтримка українських вболівальників додасть їм впевненості та надхнення. Своїми перемогами українці вкотре підтвердять, що Україна – велика спортивна країна“.

В. Гройсман передав державний прапор членам Олімпійської команди – чемпіонці світу з художньої гімнастики Ганні Різатдіновій та переможцеві Олімпійських ігор зі стрибків у воду Іллі Кваші. Віталій Козловський виконав офіційну пісню Олімпійської збірної „Чемпіони“.

„Укрінформ“

Олімпійська збірна України пройшла урочистою ходою у Києві. (Фото: „Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ В Пенсильванії виявили корупцію

ГЕРІСБУРГ, Пенсильванія. – Федеральна прокуратора Пенсильванії 21 липня звинуватила в корупції, відмиванні грошей та інших злочинах колишнього стейтового скарбника Барбару Гейфер і мільйонера-підприємця Ричарда Айрленда. 72-літня Б. Гейфер – довголітній політик на різних посадах, спочатку як член Республіканської партії, а відтак перейшла до Демократичної, була скарбником Пенсильванії в 1997-2005 роках. Колишній стейтовий скарбник Баб МекКорд співпрацював з прокураторою в цій справі, таємно записуючи розмови з Р. Айрленд з надією, що уряд поблажливо поставиться до його власної кримінальної справи. Б. МекКорд, політик Демократичної партії, був вибраним стейтовим скарбником в 2008 і 2012 роках. Однак, минулого року він зрезигнував з посади, коли федеральний уряд звинуватив його у корупції. Він признався, що приховував таємні пожертви під час своєї невдалої кампанії стати кандидатом на губернатора в 2014 році. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Турки протестували проти диктату

СТАМБУЛ. – Тисячі демонстрантів вийшли 24 липня на площу Таксім в столиці країни, протестуючи проти спроби військового перевороту 15 липня. Багато учасників висловило побоювання, що теперішній уряд під проводом Президента Реджепа Таїпа Ердогана захоплює собі чимраз більше влади, так що президент перетворюється в диктатора. 23 липня уряд наказав закрити 1,043 шкіл, 1,229 добродійних установ і фондаций, 15 університетів та 35 медичних закладів. Багато демонстрантів несли турецькі прапори й скандували націоналістичні гасла. Вони всі висловлювали занепокоєння бурхливістю подій в їхній країні з 75-мільйонним населенням. Деякі з них несли плякати зображуючи Мустафу Кемала Ататурка, світського засновника модерної Туреччини. Уряд вже затримав тисячі осіб, порушуючи їхні людські права. Союзники Туреччини, включно з США, висловили подібні турботи. („The Washington Post“)

■ МОК не виключив Росію з Олімпіади

ЛОЗАННА, Швейцарія. – Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) вирішив 24 липня не виключати Росію від участі в Олімпійських Іграх, які мають розпочатися 5 серпня в Ріо-де-Жанейро. Натомість, МОК дозволив індивідуальним глобальним спортовим федераціям нести відповідальність щодо рішення, котрим атлетам буде дозволено брати участь. МОК відкинув заклики від Всесвітнього антидопінгового агентства (WADA) та кількох десятків інших антидопінгових установ, щоб виключити всіх олімпійських змагунів Росії, тому що так багато з них були частиною державної програми допінгу, детально розпланованої роками для забезпечення перемог на попередніх Олімпіадах. Російським легкоатлетам вже заборонено брати участь в цьогорічних іграх згідно з попереднім рішенням Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій (IAAF). МОК підтримав це рішення IAAF. 25 липня Міжнародна федерація плавання (FINA) не дозволила сімом російським плавцям брати участь в іграх. („Associated Press“)

■ Суд виніс вирок в Кенії

МОМБАСА, Кенія. – Файсал-Алі Магомед був засуджений 22 липня на 20 років ув'язнення за те, що мав понад 300 слонячих іклів. Його розшукував Інтерпол за злочини проти довкілля. Суворий вирок вказує на те, що уряд поважно ставиться до боротьби проти нелегального полювання в країні. („Bloomberg News“)

■ Арешт бібліотекаря продовжено

МОСКВА. – Суд Москви продовжив до 29 серпня домашній арешт директорки Бібліотеки української літератури Наталі Шаріної, яка звинувачується в екстремізмі. 28 жовтня 2015 року у бібліотеці пройшов обшук, у ході якого слідчі нібито виявили заборонені українські книги. Н. Шаріна провини не визнає. Правозахисний центр „Меморіал“ визнав її політв'язненою. („Укрінформ“)

Молодь – надія людства

Минуло вже понад 30 років від перших Світових днів молоді, ініційованих великим Папою-слов'янином Іваном-Павлом II. Відтоді, від масового паломництва молодих людей до Риму у 1985 році, такі прекрасні, сповнені сердечним теплом і духовною радістю зустрічі стали традиційними, відбуваючись кожні два-три роки.

Цього року Світові дні молоді відбувалися від 25-го до 31 липня у Кракові. Це польське місто відоме як світовий центр визнання Божого Милосердя, тому тисячі молодих паломників з усіх країн і континентів скористалися можливістю відвідати місце об'явлення, гріб святої Фавстини Ковальської та санктуарій та бути учасниками багатотисячної Хресної ходи уздовж берега річки Вісла.

Темою для цьогорічної світової молодіжної зустрічі Папа Франциск обрав слова „Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя“ – це п'яте з восьми блаженств, проголошених Ісусом в Його проповіді на березі Галилейського озера.

Центральними подіями світового зібрання християнської молоді були зустрічі з Папою Франциском та різні супровідні заходи духовного і культурного характеру.

Щонайменше 350 тис. вірян ночували в Кракові і його околицях, в парафіях, школах, приватних будинках, гуртожитках та готелях. Потягами на Світові дні молоді приїхали 200 тис. осіб; 5,000 автобусів доставили у Краків 250 тис. осіб, а 90 тис. паломників прибули до Кракова 25 тис. автомобілями. 100 тис. вірян прийняв Краків з пішохідних чи велосипедних прощ. Загалом у світовому молодіжному святі взяло участь майже 2.5 млн. осіб.

Духовне підготування до Світових днів молоді 2016 року почалося від 13 квітня 2014 року, коли бразилійська молодь передала Хрест Світових днів молоді й ікону Матері Божої представникам Польщі. Вже наступного дня ікона і Хрест перебували у Познанській архидієцезії, звідки переходили до усіх інших дієцезій, залишаючись у кожній протягом 20 днів. Й так аж до Кракова, де в костелі Святого Хреста кожного 16-го дня місяця відбувалося урочисте Богослуження в намірі Світових днів молоді.

Слід підкреслити, що цього разу діяла нова ініціатива „Квиток для Брата“, яка дозволила бідній молоді зі Східної Європи взяти участь у Світовому дні молоді.

Також під час Світових днів молоді звучав офіційний гимн цього міжнародного свята. Слова і музика гимну належать Якубові Ближазові, прем'єра відбулася у Кракові 6 січня 2015 року, а презентація української версії – 17 вересня 2015 року у Львові.

Своєрідним прологом до Світових днів молоді було липнєве масове паломництво кільканадцяти тисяч молодих християн з 54 міст України, Польщі, Білорусі та Молдови до монастиря Босих Кармелітів у місті Бердичів на Житомирщині. Перед чудотворною іконою Матері Божої Бердичівської люди молилися за мир і припинення війни в Україні.

Коли Папа Іван-Павло II запропонував організувати Світові дні молоді, ніхто у Ватикані не хотів цього, але Папа був непохитний. Він завжди був близький до молоді. Під час перших Світових днів молоді у Римі 1985 року Папа нагадав важливу річ: „Уся Церква на всесвітньому рівні має бути все більше відданою підтримці молодих людей людям у їхніх клопотах і прагненнях, у їхній відкритості і надіях – для того, щоб відповісти на їхні очікування і передати їм ту певність, якою є Христос“.

ІСТОРИЯ

Чиї обличчя зображені на столичних пам'ятниках?

На пам'ятнику засновникам Києва у ролі Либіді зображено Галину Бородаю. (Фото: „Спеціальний коментар“)

Левко Хмельковський

У щоденному київському інформаційно-правовому журналі „Спеціальний коментар“ редактор Альберт Цукренко дослідив, чиї обличчя зображені на столичних пам'ятниках.

Якщо художник хоче створити щось таке, в чому буде душа, він зображує того, кого найбільше любить.

До 1500-ої річниці Києва, на набережній Дніпра в Наводницькому парку, був встановлений пам'ятник засновникам міста (скульптор Василь Бородай і архітектор Микола Фещенко). Його композиція представлена у вигляді човна, на якому встановлені скульптури братів Кия, Щeka, Хорива і їх сестри Либідь. У руках Кия натягнутий лук, а Щек і Хорив тримають списи. Либідь же стоїть на носі човна й дивиться в далечінь. У ролі Либіді зображено улюблену дочку скульптора В. Бородая Галину. Вона була живописцем і графіком, померла від невиліковної хвороби у молодому віці – в 31 рік.

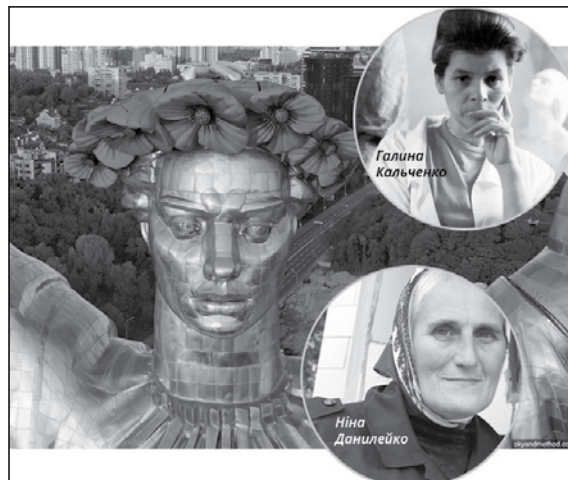
Точно відомий також прототип дівчини, що стоїть на верхівці Монумента Незалежності – це відома у світі скульпторка Христина Катракіс, дочка автора скульптурного ансамблю Майдана Анатолія Куца. Монумент Незалежності споруджено в центрі Киє-

На верхівці Монумента Незалежності – Христина Катракіс.

ва на честь 10-річчя незалежності України у 2001 році. На колоні стоїть статуя Оранти – дівчини в українському національному одязі, яка тримає в руках калинову гілку. Маса скульптури з литої бронзи – близько 20 тонн. Щоб гарантувати безпеку монумента, в середині колони підвішений маятник вагою 1.5 тонни, який гасить коливання, коли вона піддається зовнішньому впливу. У середині колони є гвинтові сходи.

Скульптор Назар Білик теж втілений в одному з відомих київських скульптурних творів. Мова йде про горельєфи на стінах Українського дому – колишнього музею Леніна, а тепер – одного з центрів ділового, громадсько-політичного, просвітницького та культурно-мистецького життя України. Горельєфи на фасаді виконав Валентин Борисенко – ректор Київського художнього інституту, дід Н. Білика. Сам Н. Білик розповів: „Бать-

„Батьківщина-Матір“ має обличчя Лідії Бородай, або скульпторки Галини Кальченко, або киянки Ніни Даниленко.

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Польська мова надалі популярна

Польська мова надалі популярна, попри застарілі польсько-українські конфлікти. На порталі „Порт Європа“ функціонують безкоштовні електронні курси української мови для поляків і польської мови для українців. Наші курси – це своєрідний барометр настроїв поляків і українців щодо до сусідньої країни. По кількості осіб, які в даному місяці записуються на даний курс, а їх рахуємо в тисячах, можна зробити підсумки щодо того, наскільки великим є в даний момент зацікавлення українців Польщею і поляків Україною.

На цій підставі я можу впевнено сказати, що спроби поділити наші народи не вийшли, звичайних людей не дуже цікавлять історичні суперечки, а принаймні вони не вплинули негативно на бажання вивчати польську і українську мови.

Час від Майдану до сьогодні можна поділити на три фази. Перші три-чотири місяці після Майдану – це захоплення Польщею як країною, яка активно підтримувала Україну в ті тяжкі часи. Тоді більшість осіб записувалося на курс з чистого почуття солідарності з Польщею, без особливих плянів щодо виїзду.

В половині 2014 року ця гаряча фаза закінчилась, натомість приблизно від кінця 2014 року на безкоштовний е-курс польської мови почали записуватись особи, котрі збиралися виїхати до Польщі на заробітки або навчання.

Натомість тепер можна спостерігати початок третьої фази – це вже особи, котрі пов'язують своє майбутнє з життям в Україні, однак налаштовані на відкриття спільного підприємства з поляками – наприклад, експорту українських продуктів до Польщі. Це дуже перспективна річ, оскільки Україна стала частиною зони вільної торгівлі з Євросоюзом, знято митні обмеження, а поляки і українські емігранти в Польщі хотіли б купувати українські продукти, яких поза Варшавою практично в Польщі немає. Не виключено, що вийдемо назустріч цим очікуванням і відкриємо якийсь безкоштовний е-курс ділової польської мови, саме з думкою про цю групу.

Від 2013 року на курс записалися вже понад 80 тис. осіб, перш за все українців, але меншою мірою також білорусів.

На польській версії portalu функціонує також аналогічний безкоштовний е-курс української мови для поляків. Зі зрозумілих причин користувачів цього курсу значно менше, однак з кожним роком зацікавлення поляків у вивченні української мови помітно зростає.

На курс польської мови можна записатись за посиланням: <http://www.porteuropa.eu/ua/polskamowa>, на курс української мови для поляків: <http://www.porteuropa.eu/ukrainski>.

Якуб Логінов,
редактор portalu
„Порт Європа”, Краків

Провели вечір на честь Степана Куропаса

На честь відомого українського діяча і патріота Степана Куропаса в Діаспорній бібліотеці ім. Галини Король 20 липня відбулися літературні читання його мемуарної праці „Спогади з України і 60 років в Америці”. Св. п. С. Куропас прожив понад 100 років і його життя було присвячене служінню Україні і родині. Він заслужив пошану і вдячність нащадків.

В часі літературних читань з фондів бібліотеки читачам було подаровано 30 примірників його книги. При запалених свічках добрим словом і тихою молитвою присутні віддали данину шани цій небуденній людині.

Щойно від Фонду „Поміч Україні” (Торонто) яким урядують Оксана Гайдук та Іванна Березовська, бібліотека отримала 40-томне цінне дослідницьке видання „Літопис Української Повстанської Армії”. Бібліотека вдячна патріотам Канади за допомогу в національному вихованні української молоді.

21 липня в бібліотеці відзначено 110-річчя з дня народження Олени Теліги. В бібліотеці є весь творчий доробок письменниці-патріотки.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Пропоную шляхи вирішення проблем

Я, Анатолій Ковальов, фермер із Черкащини, член координаційної ради Асамблеї громадських організацій малого та середнього підприємства України, депутат районної ради, хочу висловитися із системних проблем та свого бачення щодо їх вирішення. Поряд із вже досягнутими в державі напрацюваннями, можна стверджувати, що прискорене товарне виробництво є також достатньою умовою для розвитку підприємства та економіки країни в цілому. Можна стверджувати, що існує межа податків та зборів, перейшовши яку товарне виробництво стає нерентабельним, воно зникає і тягне за собою всі основні соціальні негативи, спад економіки та підприємства.

Є пропозиція для України теоретично визначити граничну межу податків та зборів, які дозволять успішно розширювати товарне виробництво, законодавчо заборонити переходити граничну межу податків та зборів, чим забезпечити прискорене товарне виробництво, і, як наслідок, розвиток економіки, наповнення бюджету, збільшення грошового обігу, поліпшення добробуту народу, зменшення безробіття.

Слід врахувати при цьому, що крім основних податків є велика доля прихованих зборів, які підприємство сплачує і які не ідуть в державу, а розходяться по корупційних схемах. Один із прихованих зборів – це все зростаючі послуги приватних фірм для виготовлення електронних ключів, програмних продуктів, різного роду державних бланків, паспортів, сертифікатів, дозволів, оцінок та обмірів, які зобов'язана робити лише держава і, як правило, безкоштовно. Кількість документів такого роду перевищило в сотні разів їх об'єм, який був 20 років тому і в тисячу разів їх сумарну вартість у співставних цінах. Крім цього, невинуватим кількість таких документів нано-

сить шкоду, як підприємству, так і жителям країни. Необхідно терміново законодавчо заборонити державницькими документами займатися приватним особам.

Для збереження села, створення органічних продуктів харчування, з метою працевлаштування сільського населення, розвитку переробних галузей та кооперативів на селі, пропоную перейняти досвід поляків і французів і в одні руки на пільгових умовах в Україні землекористувачу давати не більше як 300 гектарів землі. Такий землекористувач повинен жити в населеному пункті, де розміщена ця земля, і повинен сам організовувати товарне виробництво. Дуже часті та необдумані реформування шкодять країні. Податкову систему слід докорінно змінити, а податковий кодекс скоротити від 700 сторінок до 30-50 сторінок. Він повинен бути простим, коротким, зрозумілим, забезпечувати бюджетні надходження і придатним для автоматичного адміністрування. Його слід обговорити в суспільстві, прийняти і не міняти роками. Заборонити щомісяця міняти форми звітностей, як це робиться зараз.

Виробник товарів не повинен платити податку, адже він створює цінність, а за це його і карають. Платить податки той, хто для себе замовляє суспільні послуги. Розмір податків виходить із об'єму та корисності цих послуг. Оподаткування здійснюватиметься із отримання цих послуг чи товарів. Адміністрування здійснюватиметься автоматично. Звітність при цьому буде зайва. Контролюючі функції здійснюватимуть громади. Буде стабільний, автоматичний і незалежний від окремих осіб розподіл бюджетних надходжень до всіх бюджетних структур напрямку.

Анатолій Ковальов,
Тальне, Черкаська область

Книга є в інтернеті

У Тернополі вийшла друком книжка Лариси Оленич „Яків Гніздовський: бібліографічний покажчик”. На жаль, наклад книги всього 100 примірників, книги немає в продажу, лише є по одному примірнику у найважливіших бібліотеках України.

Однак ознайомитися з цим покажчиком, який налічує 1,258 авторитетних і цікавих гасел, можна у електронному варіанті на адресу: www.library.te.ua, у розділах „Видання бібліотеки” та „Вийшли друком”.

Роман Ференцевич,
Александрія, Вінницька

Чії обличчя...

(Закінчення зі стор. 6)

ко з дідом більше року працювали над цими рельєфами, і як прототипи виступила вся наша сім'я: я, батько, мама, тітка. Себе він теж там зобразив. Я там зображений на руках у мами, а поруч – мій батько, скульптор Микола Білик”.

М. Білик народився 1953 року на Буковині, навчався у Вижниць та Львові, викладає у Київському державному інституті декоративно-вжиткового мистецтва. Мама Наталія Борисенко – художник по текстилю.

У Києві вважають, що скульптор В. Бородай, коли створював велетенську скульптуру „Батьківщина-Матір”, надав їй риси обличчя своєї дружини Лідії.

Інші вважають, що прообразом нібито слугувала колега В. Бородая скульпторка Галина Кальченко.

Прототипом „Батьківщини-Матері” називає себе також колишня киянка Ніна Данилейко, яка нині живе в Полтаві. Студенткою вона позувала Фрідові Сагоянові для його проекту монумента. Ф. Сагоян разом зі ще чотирма скульпторами та архітекторами став співавтором фінального проекту В. Бородая.

З цієї теми висловилися скульптори Валерій Швецов, Юрій Кисельов і Михайло Белень.

В. Швецов сказав: „Я вам так скажу: зробіть чийсь скульптурний портрет, а потім підніміть на таку висоту – і що ви побачите? Дві дірки в носі – і все!”. Ю. Кисельов пояснив: „Риси обличчя змінюють таким чином, щоб воно виглядало анатомічно правильним знизу і з великої відстані”. М. Белень сказав: „Портрет – це зовсім інший жанр, а тут ми говоримо про монументальний жанр”.

Шановні дописувачі!
Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі .doc.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Благодійний концерт провели на підтримку психологічних центрів

Марта Фаріон

ЧИКАГО. – На сцені великої залі клубу „City Winery“ 17 липня відбувся концерт відомого рок-музиканта, улюбленця української публіки Олега Скрипки та американської співачки Лінн Джордан разом з її гуртом „The Shivers“. Зал був ущент заповнений людьми, що прийшли на цей музичний і благодійний захід підтримати Центри психологічної реабілітації Києво-Могилянської академії в Києві та Слов'янську.

Ця подія об'єднала дві різні культури, дві країни, дві півкулі землі заради однієї мети. Окрім величезного естетичного задоволення, публіка мала нагоду долучитися до доброї справи. Всі учасники події зробили свій грошовий внесок у допомогу українським бійцям, дітям та родинам, які страждають від психологічних травм, отриманих у боях з російсько-терористичними угрупованнями на сході України, а також від жорстоко-

сти окупантів. Такі травми руйнують життя багатьох родин, спричиняють психічні хвороби і безліч конфліктів.

Не можна забувати про те, що півтора мільйона українців були змушені залишити свої домівки на тимчасово окупованих територіях та якось облаштувати своє життя в інших регіонах України. Це люди, які втратили все і здебільшого не знають, що їх чекає у майбутньому. Це діти, які не в кіно, а на власні очі бачили страшні картини вбивств, насилля, несправедливості, також відчай і розгубленість в очах дорослих. Тому вкрай важливим є належне фінансування Центрів реабілітації, що допомагають людям долати труднощі й жити далі. Саме для цього й відбувся цей музичний благодійний вечір.

О. Скрипка прилетів до Чикаго тільки у вечір до концерту, музиканти навіть не мали можливості проводити спільні репетиції. Американські музиканти лише слухали українські пісні з віде-

офільмів, що їх О. Скрипка надіслав їм заздалегідь. На бек-вокалі виступила джазова співачка з Києва Ольга Цвинтарна, яка, за збігом обставин, перебувала в Чикаго.

Усього за три години люди, які вперше в житті зустрілися на сцені, виконали концерт так, ніби працювали разом уже багато років. Музиканти довели, що справжнє мистецтво і високий професіоналізм здатні подолати будь-які перешкоди. Вони грали імпровізації до мільйонів, почутих тільки один раз. Блюзовий голос Л. Джордан у супроводі її групи та неповторне сплетіння музичних етностилів О. Скрипки створили шедевр американської та української поп-рок-блюз музики. Цей вечір поєднав не лише естетику, музику та відчуття спільної доброї справи, але також усіх слухачів та виконавців, американців та українців в одну родину.

Приємною несподіванкою для Л. Джордан стало виконання українською публікою „Многая літа“ з нагоди дня народження співачки. Як зазначив О. Скрипка, це була українська версія американського „Happy Birthday“. Артистка також була розчулена теплим привітанням великого імпровізованого хору глядачів. Найбільше оплесків отримали пісні „Fever“, „Sweet Home Chicago“ та „Черемшина“, котрі зірки виконали в дуєті.

Цим концертом Л. Джордан зміцнила свої зв'язки з Україною. Адже вона вже виступала із своїм гуртом на Майдані Незалежності у Києві у 2000 році. В контексті теперішніх подій цього разу вона розпочала свою програму пісню „I Will Survive“, що змусило аудиторію також піднятися з місць, підспівувати і танцювати.

На заклик підтримати благодійну мету відгукнулися люди, які прийшли на концерт, а також ті, хто переслали свої грошові внески. Фондація „Спадщина“ в Чикаго та Фондація Каси „Самопоміч“ в Чикаго були головними спонсорами концерту. Зібрано 57 тис. дол.

Концерт став ще одним прикладом жертвості та відданості закордонних українців своєму народові, а також прикладом ефективної культурної дипломатії. Він показав українську музику без обмежень й довів, що вона посідає важливе місце на світовій сцені.

Лінн Джордан та Олег Скрипка під час благодійного концерту в Чикаго. (Фото: Юліян Гайда)

Юні музиканти виступили на фестивалі української музики

Оля Олійник

САКРАМЕНТО. – 5 червня, вже дев'ятий раз, юні музиканти Сакраменто і околиць взяли участь у чудовому святі української музики у столиці сонячної Каліфорнії. Організацією займалася заслужена артистка України, бандуристка Оля Герасименко-Олійник з допомогою учителів та батьків. У затишній залі American River Community Church виступили учні музичних студій Олі Олійник, Вікторії Джумари, Міри Веліган, Наталії Коханої, Вадима Гелетюка та Аліни Ільчук.

Усі 25 учнів виконували твори українських композиторів: кобзаря Євгена Адамцевича, Марти Кравців-Барабаш, Олександра Білаша, Яни Бобалік, Йосипа Витвицького, Оксани Герасименко, Володимира Єсіпка, Жанни Колодуб, Любови Матвійчук, Галини Менкуш, Константина М'яскова, Нестора Нижанківського, Валерія Польового, Мирослава Скорика, Юлії Рожавської, Романа Савицького, Анатолія Штогаренка, Людмили Шукайло. З музичних інструментів були представлені цього року фортепіан, бандура, гітара, труба.

Програма складалася з двох частин: у першій виступили 6-11-річні виконавці, а в другому – 12-16 річні. Всі були дуже добре підготовлені і тому суддям Юрєві Олійникові, Ширлі Ст. Пієрре і Оксані Стус було досить складно присудити нагороди. Найкращими виявилися дует гітаристів та тріо бандуристок, які посіли перші місця і отримали золоті медалі та грошові нагороди, а також було дев'ять срібних медалістів і сім бронзових. Дітям було вручено букетики квітів, приготовлені місцевим дизайнером-квіткарем Олеся Кузьо. Багато з молодших виступали вперше на сцені і для них, напевно, цей фестиваль

Юні музиканти та вчителі на фестивалі української музики. (Фото: Тавіфа Гонтар)

запам'ятається на все життя.

Усі виконавці, згідно з правилами, одягнули українські вишиванки. Найбільш запам'яталися виступи енергійної Вікторії Колодрівської з „Танцювальною мелодією“ А. Штогаренка, Софії Бучко, яка виконала на бандурі варіації „Од Києва до Лубен“, Анастасії Коханої, яка грала мелодію М. Скорика у „Листку з альбома“, дуєту гітаристів Тимофія Безгодова та Юліяна Тукаєва з „Полькою“ В. Польового, Елізи Гегі, яка виконала на бандурі досить складні варіації К. М'яскова на тему української народної пісні „Якби мені черевик“, Емми Колодрівської з „Мелодією“ М. Скорика,

„Запорізький марш“ у виконанні на трубі Давида Марфіна та веселий „Український танок“ композиції О. Герасименко у виконанні бандуристок С. Бучко, Сюзанни Гонтар та Е. Гегі у другій частині.

До присутніх з заключним словом звернулася учителька музики Н. Кохана, яка подякувала батькам і вчителям за велику працю, за дітей, що так гарно виступили і зробили гарне свято української музики і культури в Каліфорнії.

Музичне свято відбулося завдяки моральній та матеріальній допомозі батьків та вчителів, а також Української Кредитної Спільноти та Товариства збереження української спадщини.

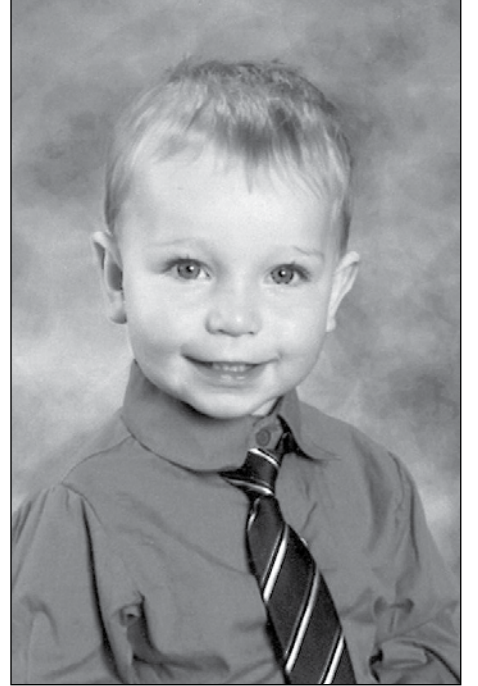
СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз інформує, розважає

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Інформаційний стіл Українського Народного Союзу на Фестивалі Української Культури на Союзівці, Центрі Культурної Спадщини, користувався великою популярністю серед гостей свята. В суботу, 9 липня, працівники Головної канцелярії УНСоюзу Ніна Більчук, Окана Станько і Юрій Симчик, усі професійні продавці забезпечень, давали відвідувачам необхідні поради. Їм допомагали радні УНСоюзу Микола Філь і Люба Вальчук. Ю. Симчик, заступник Головного секретаря УНСоюзу і координатор братських послуг, розповів про велике число відвідувачів інформаційного столу, яких зацікавила інформація про УНСоюз у його свіжому виданні „Guide to Life“. Також вони отримали рекламну торбинку УНСоюзу з останніми числами обох газет – „Свобода“ і „Український тижневик“. Для дітей великою розвагою стало розмальовування личок, яке провела художник Атена Же. (Фото: Юрій Симчик)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Александра-Евелін Раковська, дочка **Лин Гомбург** і **Лева Раковського** з **Іст-Грінвічу**, **Ровд Айленд**, стала членкою **Пластового 450-го Відділу УНСоюзу**. Її забезпечили **дідуся Юрій** і **бабуся Леся Раковські**.

Олександр Глаберман, син **Оксани** і **Михайла Глаберманів** з **Бетелу, Конектикат**, став членом **13-го Відділу УНСоюзу**. Його забезпечили батьки.

Зустрілися на Союзівці

Моє ім'я Ліза. Мені скоро буде 12 років. Я приїхала з Києва в гості до Бостону. Подружилася я з дівчатами Амбер і Аланою, з якими поїхала на Союзівку. Там був табір, саме туди я і поїхала. В таборі було 20 дівчат і 14 хлопців. Не всі знали українську мову. Хоч я вчу англійську в школі, мені було дуже важко розмовляти з ними.

Керівничкою табору була пані Сенді. Табір був дуже цікавий, мені все сподобалося. День розпочинався з свистка, який оголошував вставання і зарядку. Коли я йшла з кімнати на вулицю, то себе питала: „Навіщо мені треба йти на зарядку?“

Потім ми йшли до кімнати і приводили себе у порядок. Після цього йшли до їдальні, де був сніданок. Усе було дуже смачно.

Потім ми йшли на три години в арт-клуб. Тема табору була „Княжа доба“. Пані Ляля і пані Богданка розказували історію. А тоді, що тільки ми там не робили! Малювали щити і майки з українським узором, робили корони і мечі, ліпили з глини родинні герби –

було дуже цікаво.

Тоді смачний обід, а після обіду ми переодягалися і йшли до басейну. Там можна було купити морозиво, чи ще щось смачне. Після басейну ми їли кавуни і вчили українські пісні з паном Влодком. Потім у нас була вечеря, а після того вільний час у таборі.

Увечері ми дивилися цікаві фільми, наприклад, „Шрек“ чи „Крижане серце“. Також ми ходили у похід у ліс. Було цікаво, але спекотно. А ще було змагання „Amazing Race“ – дуже цікаве і корисне.

На закінчення, в п'ятницю при вечері роздали нам посвідчення. Після вечері пані Таня одягнула дівчат в вишиванки, а хлопців як лицарів і ми виступили у бенкетній залі. Вечір закінчився ватрою і танцювальним конкурсом.

Я хочу сказати, що цей табір був дуже гарний. У мене залишаються гарні згадки про нього. Я хочу вернутися туди ще раз.

Ліза Отраднова,
Київ

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ НАШОЇ ГАЗЕТИ

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол. Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше.

Зустрілися на Союзівці (в дугому ряді зліва): **Раян Зомерс**, **Ліза Отраднова**, **Амбер Д'Авіньон**; (на першому пляні) **Алана Д'Авіньон**, **Богдан Пугач**. (Фото: **Таня Д'Авіньон**)

Відродили свято Івана Купала

Валентина Олександренко

ПРОНІ, Полтавська область. – 8 липня в селі відродили Купальське свято обласні об'єднання Всеукраїнської організації „Товариство українських офіцерів“ та Міжнародної організації „Жіноча громада“.

Господинями свята були Заслужений працівник культури України Валентина Шемчук та виконуюча обов'язки директора обласної Малої академії наук учнівської молоді Лідія Коваленко.

Виступили Олексій Шаманенко – заступник голови Громадської ради при обласній державній адміністрації, науковці й артисти, літератори й викладачі Полтавського національного технічного університету ім. Юрія Кондратюка, етнографи й представники ветеранських організацій Збройних Сил України.

Учасники програми Микола Головка й Лідія Коваленко. (Фото: Тамара Яковенко)

Під час свята в селі Проні на Полтавщині.

Кияни прийшли на свято

КИЇВ. – 7 липня плели вінки та стрибали через вогнище – так у етномузеї у Пирогові біля Києва відзначили свято Івана Купала. Святування має язичницьке коріння і збігається із християнським днем рідва Івана Хрестителя.

Стрибання через вогнище – традиційна забава свята, яка символізує очищення. Дівчата плели вінки з квітів, щоб потім пустити їх на воду. По тому, як вони будуть пливти – ворожили на майбутнє кохання.

Вогняним колесом проводжали літо. Також спалили опудало Марени, що символізує смерть. Вже уночі сміливці пішли шукати цвіт папороті, яка, за переказами, зацвітає раз на рік та має магичну силу. (ББС)

Дівчата плели вінки з квітів, щоб потім пустити їх на воду. (Фото: ВВС)

МАЙБУТНЄ СВОЄЇ РОДИНИ ЗАБЕЗПЕЧТЕ ТЕПЕР

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

3%

5-РІЧНИЙ

3.5%

7-РІЧНИЙ

4%

9-РІЧНИЙ

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС:

888-538-2833

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

* Відсотки тільки на перший рік
Всі пенсійні рати підлягають змінам.
Не дійсні в усіх штатах.

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

АКТУАЛЬНЕ

Гине заповідник у степовій Україні

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Стежка до річки Вись через вигін – невелику сонячну місцину між залізничним насипом і приватною забудовою – у дитинстві здавалася мало не казковою подорожжю. Це духмяна степова оаза, де я навчилася розпізнавати ромашку, петрів батіг, конюшину, звіробій, коров'як, сокирки, польовий мак, люпин. І все ж унікальних рослин там не було. А ось у Долинському районі, на схилі балки Очеретяної, учитель біології Сергій Ткачов позаторік зустрів 12 видів рослин, занесених до „Червоної книги“.

Ці землі належать до категорії пасовищ і, очевидно, через свою віддаленість від більших сіл тут вціліла унікальна степова оаза. Ясна річ, її треба зберегти, бо уже не одне покоління українців навіть не уявляє, якою красою і багатством наділені наші степи.

Щоб перевірити і підтвердити свої спостереження, С. Ткачов звернувся до науковців Криворізького ботанічного саду Національної Академії Наук України (НАНУ). Науковці прийшли до висновку: „Внаслідок проведених досліджень встановлено, що на території Очеретяної балки зростає 370 видів вищих рослин. З них до „Червоної книги України“ занесені 12 видів, до „Європейського червоного списку“ – один вид та три види до „Світового червоного списку“. Також відмічено 14 видів рослин, які охороняються на регіональному рівні. На території балки добре збереглися рідкісні для регіону рослинні угруповання, які занесені до „Зеленої книги України“: ковила (тирси)Лесінга, ковила української, ковила волосистої, ковила найкрасивішої, ковила пухнастої, мигдалю низького“. Згадані там сон чорніючий, тюльпани бузький та дібровний, півник понтичний, брандушка різнобарвна. Сьогодні мало хто знає навіть назв тих рослин.

Висновок був направлений тодішньому голові Долинської районної адміністрації Олександрові Ромащенко та голові Новогригорівської сільської ради Олександрові Філоненкові. Той виніс питання створення регіонального ландшафтного заказника місцевого значення на розгляд виконавчого комітету районної ради. Те, що почув там С. Ткачов, його приголомшило: „Ця ковила росте споконвіку, навіщо її оберігати?“.

Ковила занесена до „Червоної книги України“. (Фото: Вікіпедія)

Заїжджий орендар, який взяв під пасовище цей райський куточок, не оформив договору оренди. Його вівці знищують червонокнижні рослини, які згідно з законом належить захищати і зберігати, навіть якщо йдеться про приватну територію. С. Ткачов звернувся за підтримкою до катедри біології Кіровоградського державного педагогічного університету.

Голова ради еколого-експертного центру „Довкілля“ Олександр Гулай розповів: „Наша громадська організація провела наукове обстеження балки. Воно підтвердило висновки науковців Криворізького ботанічного саду, більше того, крім 12 видів рослин, занесених до „Червоної книги України“, виявлено ще й сім видів червонокнижних тварин, 12 видів рослин та п'ять видів тварин, що підлягають особливій охороні на території області. Усі належні документи надіслані до органів державної влади та місцевого самоврядування. А віз, чи то пак, вівці, і нині там“.

А що ж державні органи? З департаменту екології та природних ресурсів обласної адміністрації ще у березні

минулого року повідомили, що відповідні листи надіслані до сільських рад і після отримання відповідей буде продовжена робота з підготовки документації про розширення мережі природоохоронного фонду.

Державна екологічна інспекція у

Кіровоградській області вважає, що для вирішення проблеми необхідно внести зміни до деяких законодавчих актів, які визначають відповідні повноваження.

Тим часом згадана балка, виявляється, уже належить до регіонального ландшафтного парку. Рішення про його створення обласна рада прийняла ще у листопаді 2005 року. На жаль, парк існує тільки на папері. Вівці про заборони не знають.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ

Зміст і стиль
Еволюція перспектив

Скитальці, 1948, полотно, олія

Image reproduced with authorization from the Hnizdovsky estate (www.jacqueshnizdovsky.com)

ОСТАННЯ НАГОДА!
Виставка закривається
28 серпня 2016 р.

Більше ніж 100 творів Гніздовського на виставці: олії, дереворити, ліногравюри, скульптури, рисунки, екслібриси, та інше.

Виставка зорганізована у рамках складової частини річного святкування 40-го ювілею Музею.

Логотип Українського Музею створив Яків Гніздовський.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110
www.ukrainianmuseum.org

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

Рослинність українського степу.

HOUSE OF UKRAINE

FESTIVAL 2016

LABOR DAY WEEKEND
SEPTEMBER 3 AND 4, 2016

SATURDAY, SEPTEMBER 3RD
DINNER DANCE / CABARET
AT TANGO DEL REY, 3567 DEL REY ST. SAN DIEGO

Featuring the Yalenska Ukrainian Dancers from Calgary, Canada,
Banduryst Andriy Kytasty of San Diego and
Singer Uliana Vorobey from Ukraine.

Children in strollers free of charge
Tickets can be purchased by mail or
through Paypal/Credit Card

EARLY BIRD, TICKETS PURCHASED BY AUGUST 29:
\$ 65 ADULTS \$30 CHILDREN 12 & UNDER

TICKETS AFTER AUGUST 29 AND AT THE DOOR:
\$75 ADULTS \$35 CHILDREN 12 & UNDER

By Mail: Checks payable to: House of Ukraine, Inc. 4400 Palm Ave. Suite A La Mesa, CA. 91941-6524

By PayPal: www.houseofukraine.org or by PayPal app: include # and type of tickets

COCKTAILS START AT 6:00 P.M. WITH A BUFFET SUPPER AT 7:00 P.M. FOLLOWED BY A CABARET SHOW AND A UKRAINIAN STYLE DANCE/ZABAVA

HOUSE OF UKRAINE

Головне для Кремля...

(Закінчення зі стор. 1)

– А Москва, Путін – що вони шукають в Україні?

– У російської політичної еліти зформувалося чітке бачення України як „легітимної“ частини російської держави (один народ, одна Церква, загальна історія та інші мітологемі), яка в тій чи іншій формі повинна бути в сфері впливу Росії. На відміну від Заходу, де домінує постмодерністське бажання уникати конфлікту, знайти рішення, яке задовольнить протилежні сторони, Кремль ісповідує принцип „гри з нульовим результатом“. З таким підходом незалежна і тим більше Україна, яка інтегрується в європейські структури, означає лише поразку, якої Кремль не може допустити, незважаючи ні на яку ціну.

Таке бачення ситуації поділяє переважна більшість „простих росіян“. Путін настільки став „творцем“ сучасної Росії, наскільки ж змодельював і зумовлений глибинними страхами і сподіваннями стиль мислення і поведінки російського суспільства. І це так не тільки щодо України, але і щодо власне внутрішніх російських процесів. Я маю на увазі архаїзацію свідомості, пошук ворогів, посилення диктату держави тощо.

А ще ми для них стали одним з головних „інших“. Це все накладається на російське поняття „інших“ – „хохлів“, „жидів“, „чурок“ і, звичайно ж, „піндосів“. Бо ж як пояснити, що найбільша і надзвичайно багата ресурсами держава не здатна забезпечити гідного життя своєму народові? Тільки через нацьковування на „інших“, пояснюючи це русофобією та різноманітними теоріями змови.

І це не винахід власне Володимира Путіна, а традиційна політика з часів заснування Росії Іваном III. Ось наприклад, росіяни люблять згадувати про перемогу над Наполеоном, але уникають розмови про те, що вояки переможної армії масово дезертирували і залишалися в зруйнованій війною Франції, не бажаючи повертатися на свою „високодуховну“ батьківщину, де кріпосницьке, читай рабське, життя не було цукром.

Загалом, якщо немає позитивного порядку денного, народом можна управляти тільки страхом і репресіями. Ось сьогодні В. Путін і вибудовує державу з усіма рисами фашизму – авторитарною імперіалістичною ідеологією, культом особистості, всеосяжною контролею держави за всіма сферами життя суспільства і особної людини, ідеєю постійної війни як сенсу існування.

– На що Путін сподівається, коли з режиму легкого авторитаризму переходить до жорсткої політичної контролю?

– Думаю, сподівається на те, що зможе „пересидіти“ демократію. Європейські та американські політики на виборах змінюються, а він може утримувати владу стільки, скільки, як йому здається, – захочеться.

Зараз європейська спільнота переживає глибоку кризу. Малоімовірна, але не виключена подальша фрагментація Британії. У зв'язку з виходом з ЄС почалися відцентрові процеси в Шотландії, Велзі та Північній Ірландії. Ну, і власне Євросоюзу. Там настав час „друзів Путіна“ – політиків лівацького і вкрай правого спрямування, які хотіли б поховати загальноєвропейський проект.

Такий сценарій – межа мріянь володаря Кремля. Він упевнений, що це відкриє шлях до повернення в лігу геополітичних важкоатлетів. Він кинув виклик історії і хоче переграти час.

– На Мінських домовленостях можна поставити хрест?

– Мінські домовленості для Росії нічого не варті. Це просто прикриття, щоб зібрати сили і в зручний для Кремля момент вдарили ще раз. Українська влада йому підіграє, не хоче адекватно реагувати, не хоче розірвати дипломатичні взаємини, запровадити воєнний стан. Мінські домовленості виписані так, неначе у нас йде громадянська війна.

– Які пляни Кремля на найближчу перспективу?

– Не секрет, що внутрішньоукраїнська політична криза зайшла в латентний стан – що б там не казали наші владоможці про її „подолання“ через зміну прізвищ в уряді. В. Путін буде зараз грати на цій кризі, активізувати своїх агентів. Це і опозиціонери, і популісти, і той же Московський Патріархат, який підтримує здатність українців до опору постійними закликами до „миру“.

Коли московський піп каже про мир, то має на увазі капітуляцію перед так званим Третім Римом, який, по суті, є політизованою ересью. Адже тільки ця конфесія з самого початку російської агресії продовжує проголошувати свої послання в парадигмі Кремля. Виняток становлять окремі священнослужителі.

Головне для Москви – загнати українську націю у відчай. Якщо наш президент доможеться проведення виборів на непідконтрольній тери-

торії, то це ще більше поглибить економічну кризу і поставить під сумнів легітимність влади. Паралельно Москва буде промацувати слабкості Києва в східних і південних регіонах.

– Євросоюз зараз виглядає слабким, як ніколи. Там набирають популярність ліві і праві популісти, які пропонують прості рішення складних проблем. Європа заходить в популістський тренд?

– На Заході вважали за краще не зауважувати авторитарні і милітаристські тенденції в Росії, навіть після російсько-грузинської війни. Для заспокоєння агресора американці пішли на „перезавантаження“, а європейці на „партнерство заради модернізації“.

Натомість у Сполучених Штатах, на хвилі невдоволення суспільства зовнішньою політикою в цілому і вторгненням в Ірак зокрема, до влади прийшов Барак Обама – прихильник багатосторонньої дипломатії та збільшення участі інших у світових справах. Б. Обама зробив акцент на такій політиці, коли США показують світу привабливу модель, але не нав'язують її, не примушують до любови силою.

Це означало, що контролю США над Європою стала слабшати. А європейці якось швидко забули, що своєю безпекою і процвітанням протягом пів століття вони зобов'язані Штатам. Дивно, але в більшості країн старої Європи підняв голову антиамериканізм.

Тим часом у внутрішніх європейських справах стала очевидною інтеграційна криза (провал конституції і більшої політичної консолідації ЄС), яка була посилена ще й фінансово-економічною кризою. За помилки політичних і фінансових еліт заплата держава, а по суті, дрібне і середнє підприємництво.

Проект ЄС почав серйозно буксувати. А тут ще й „арабська весна“ на Близькому Сході, громадянська війна в Сирії, яка генерує хвилі біженців. На цьому тлі почали рости консервативні і націоналістичні настрої, які загрожують стати мейнстрімом. Ліві теж не залишилися в боргу – вони перекаваліфікувалися з захисту прав пролетаріату на права меншин, екологію, гендерну рівність і включили антиімперіалістичну риторіку, яка головною ціллю бачить США, а не Росію.

– Наскільки ймовірний розвал Євросоюзу, який, зрозуміло, вдарить по Україні та всій східній Європі?

– Європа – це складний клаптиковий організм. Історично, тут постійно були конфлікти, війни. Народження європейського проекту після Дру-

гої світової війни було покликано нівелювати ці суперечності. Європейське співтовариство, окресливши свої зовнішні кордони, фактично ліквідувало їх всередині ЄС. Багато людей в Європі забули про катастрофічні наслідки двох світових воєн. Вони просто почали ставитися до безпеки як до даності. Тому цінність Євросоюзу зменшилася, звелася тільки до повсякденного питання особистого добробуту.

Зараз перед європейською елітою з'явився виклик, від реакції на який залежить майбутнє не тільки Європи. На мій погляд, Берлін і Париж будуть намагатися реалізувати проект ще більшої інтеграції країн-ядра. Як це сприйме політична периферія – питання відкрите.

– Як Путін буде діяти в нових умовах?

– Мета Росії – розвалити ЄС і значно розхитати євроатлантичну єдність. Тут важливо те, як будуть діяти американці. Якщо вони покажуть достатній рівень підтримки й активності – єдність збережеться. Росія ж спробує створювати дугу нестабільності навколо Європи. Вони оточують Європу від Калінінграда до Криму і Середземного моря і намагаються перекрити шляхи постачання енергоносіїв в ЄС, в обхід Росії.

– А як буде розвиватися ситуація на Кавказі? На осінь у Грузії заплановані вибори, а це завжди небезпечний період для країн, котрі межують з Росією.

– Думаю, що навряд чи Туреччина зможе щось гарантувати Грузії. Є проблема Сирії, є проблема з курдами. Фактично турецька армія знаходиться в стані війни з курдами Туреччини. Війна малої інтенсивності йде постійно. У довготривалій перспективі Туреччина спробує створити противагу Росії на Кавказі, але на витіснення Москви покищо сил вона не має.

– Що потрібно робити Україні?

– Для початку, розібратися з самими собою. Україні потрібно перетворити олігархат у великий бізнес, який буде грати за загальними правилами і втратить вплив на прийняття політичних рішень. Наш олігархат, бажаючи зберегти status quo, не дозволяє ні реформувати державу, ні воювати так, як цього вимагає ситуація. Цей „гордітв вузол“ може розрубати лише сама Україна.

Львівський культурологічний журнал „І“ – за www.politeka.net.

Потепліло між...

(Закінчення зі стор. 2)

Moscow is calling

Як це зазвичай буває, від похолодання у стосунках Анкари та Європи постраждають обидві сторони. Євросоюз може остаточно втратити друга (чи то надійного партнера) в особі турецької влади. Того партнера, який ще нещодавно призупинив та обіцяв назавжди закрити „Балканський шлях“ потрапляння біженців до ЄС.

Європа налякана досвідом 2015 року, коли лише до Німеччини потрапив мільйон сирійських мігрантів. Цього року кількості мігрантів впала в десятки разів, тому відновлення старого маршруту для європейських політиків – ніби

страшний сон.

Та водночас ЄС тепер навряд чи зможе виконати свою обіцянку – надати Туреччині безвізовий режим. Як це можливо в ситуації, коли в країні розпочинається масштабне переслідування опозиції та запроваджується смертна кара? Тепер кожен турецький опозиціонер зможе розраховувати на гарантований притулок в ЄС!

Це лише одна грань конфлікту, а їх є чимало.

Єдина країна, що гарантовано виграє від цього загострення – це Росія.

Політологи ще довго сперечатимуться щодо того, чи доклав Кремль руку до повстання в Туреччині, але вже зараз можна стверджувати, що він готовий скористатися з його

наслідків.

Володимир Путін та Р. Ердоган, яких ще місяць тому вважали особистими ворогами, тепер регулярно спілкуються. В. Путін був одним з перших світових провідників, що особисто (хоча й телефоном) привітав турецького колегу з перемогою над повстанням. І одночасно вони домовилися про особисту зустріч вже найближчим часом.

В Москві чудово розуміють: Анкара скоро може стати вигнанцем з європейської сім'ї. А для Кремля немає нічого незвичного у спілкуванні з диктаторами; тому Туреччину у складний для неї час треба підтримати. А геополітичні дивіденди – будуть. Згодом.

Та попри всі проблеми, не треба „ховати“ Туреччину. Є те, що

може зберегти контакти Туреччини та Заходу в кризовий період. Це – НАТО. І США.

Бо зі всіма проблем з порушенням прав людини, зі всім напруженням у стосунках з ЄС та РЕ, зі всією очевидністю сповзання країни до авторитаризму ніхто навіть не думає про можливість виходу Туреччини з військового блоку.

Цей крок коштував би Заходові надто дорого. А в ситуації, коли на кону – безпека континенту, демократія може й почекати, нехай навіть офіційно Брюсель ніколи цього не визнає.

„Європейська правда“, 18 липня

Сергій Сидоренко – український журналіст-міжнародник, Київ.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Підприємець подарував лікарню

Сергій Горлицвіт

ОДЕСА. – Підприємець сирійського походження Аднан Ківан і його родина показали 16 липня одеситам нову лікарню швидкої допомоги, яку він подарував містові.

Спорудити сучасну лікарню європейського рівня А. Ківан мав намір ще у 2010 році. Але місь-

ка рада тривалий час не видавала йому дозволу на будівництво і землю не виділяла.

Присутній на презентації лікарні генеральний директор компанії „Kadorg Group“ Руслан Ківан сказав: „Я пишаюся тим, що маю до цього безпосередній стосунок і вірю, що тут будуть рятувати сотні людських життів“.

Нова лікарня швидкої допомоги в Одесі.

Не забули закатованих земляків

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У липні 1941 року жертвами кривавих розправ сталінських сатрапів у бережанській тюрмі тоді стали 270 ув'язнених мешканців навколишніх районів, серед яких було чимало молодих патріотів. Загалом у 1941 року НКВД в Бережанах закатувало 1,250 людей. Останки 157 мучеників поховані на міському й сільських цвинтарях.

У пам'ять про них на будівлі колишньої в'язниці (нині територія агротехнічного інституту) 1992 року встановлено меморіальну дошку, споруджено капличку, в одній з колишніх камер смертників цієї будівлі діє кімната-музей, численні експонати якої свідчать про цю страшну трагедію.

30 червня біля каплички на вшанування пам'яті жертв політичних репресій, з участю представників влади й громадськості, відбулося віче-реквієм до 75-ліття масового знищення політв'язнів у бережанській тюрмі. Панахиду відслужили оо. Василь Онищук, Микола Зоренний та Володимир Зайчук. Біля каплички були запалені лямпадки.

Про страшні сторінки розповіла науковий співробітник заповідника Олена Лугова. Спогади в'язнів бережанської тюрми прочитали студенти агротехнічного коледжу Лілія Андрусин, Тадей Лотоцький та Віталій Мартинюк. Пісні духовної й патріотичної тематики виконував жіночий хор „Глорія“ церкви Пресвятої Трійці (керівник Євгенія Біркова).

Студенти агротехнічного коледжу читають спогади в'язнів бережанської тюрми. (Фото: Тетяна Будар)

Не допустили провокацій...

(Закінчення зі стор. 1)

ну ходу, називаючи її політичною акцією. Вони привезли з собою портрети Володимира Путіна, стилізовані під ікони, вказуючи таким чином на те, що організатори заходу підтримують політику російського президента.

Громадські активісти і ветерани бойових дій на Донбасі збирали підписи за заборону Хресної ходи, бо були переконані, що на акцію придуть російські провокатори.

Міністер внутрішніх справ України Арсен Аваков 26 липня

заявив про запровадження особливого режиму у Києві у зв'язку проведенням Хресної ходи і Молебнем на Володимирській гірці. Доступ на Володимирську гірку проводився через контроль безпеки, яка мала 20 рамок металодетекторів і особистий огляд речей з метою уникнення пронесення до місця Молебню зброї та вибухових речовин. „Ми не хочемо, щоб з Молебню зробили провокацію“, – сказав міністер.

Правоохоронці за маршрутом Хресної ходи, у Святошинському районі та у напрямку Борисполя, виявили вибухівку, тому було заблоковано рух Хресної ходи

Пам'ятають спалених мешканців

Євген Цимбалюк

МАЛИН, Житомирська область. – Під час Другої світової війни 13 липня 1943 року в Малині спалено 532 мирні жителі, з них 400 чехів і

132 українці.

У селі відбулася низка поминальних заходів: Молебень, Панахида, віче-реквієм, на які прибула консул Чеської Республіки у Львові Валерія Фулеова.

Меморіал у Малині, на якому свідчення про трагедію записано українською та чеською мовами. (Фото: Євген Цимбалюк)

Провели книжковий фестиваль

Нові видання представляє директор видавництва „Каменярь“ Дмитро Санига. (Фото: Тетяна Будар)

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 26 червня відбувся книжковий фестиваль „У храмі книг“. Біля міської ратуші свої книжки представляли видавництва „Каменярь“ (Львів), „Джура“ (Тернопіль), обласна організація Всеукраїнського товариства „Меморіал“ ім. Василя Стуса, книгарні „Пізнайко“, „Книга“, „НеФормат“.

Свої мистецькі витвори показали народні умільці з Тернополя – майстри художнього моделювання Анна Ковалишин, Олена Булик, Вікторія Суздалева, Юлія Забитівська, компанія „Тарас і Катерина“.

У дворику ратуші діяли фотовиставка стрілецьких світлин „Героям Лисоні – вдячна Батьківщина“ Святослава Липовецького з Тернополя, фотохудожника Романа Островського з Копичинців, перша виставка живописних робіт бережанця Романа Михальчука.

У літературно-мистецькій світлиці Музею книги відвідувачі ознайомились з виставкою малюнків учнів дитячої художньої школи за творами Івана Франка. Цікавою була презентація видань бережанських авторів. Упродовж фестивалю виступав музичний гурт „Оберіг“ з Тернополя.

вулицями Києва. Представники церкви ухвалили рішення пересісти на автобуси, щоб так завершити ходу в Київ.

Громадський порядок забезпечували 5,000 правоохоронців. У Києві діяв штаб – Головне управління міста Києва Національної поліції, куди надходила вся інформація про Хресний хід. Жодних масових безладів під час Хресної ходи у Києві не сталося, повідомила керівник Національної поліції Хатія Деканоїдзе.

На Володимирській гірці на Молебень зібралося понад 5,000 віруючих.

Близько 10 молодих людей у

сорочках з написом „Холодний Яр“ і зображенням Тризуба зустріли Хресну ходу, яка рухалася в бік Києво-Печерської Лаври, біля станції метро „Арсенальна“. Вони тримали прапор України. Молодиків відразу оточила поліція та перевірила наявність заборонених предметів. Крім цього, до Шевченківського управління столичної поліції доставили трьох чоловіків, які мали при собі плякати провокаційного характеру. У них взяли пояснення і відпустили.

Радіо Свобода,
„Укрінформ“,
„Українська правда“

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Історики закликали створити реєстр жертв 1939-1947 років

ВАРШАВА. – Українське історичне товариство в Польщі (УІТП) 24 липня звернулося до президента, прем'єр-міністра Польщі та голови Інституту національної пам'яті Польщі з закликом про створення реєстру жертв польсько-українських протистоянь упродовж 1939-1947 років.

„Одним з елементів належного вшанування усіх загиблих в результаті українсько-польського конфлікту упродовж 1939-1947 років,

а одночасно важливим чинником, який вбереже нинішнє і майбутнє покоління від інструментального використання „волинської карти” було б створення польсько-українського реєстру жертв 1939-1947 років. Його створенням має зайнятися міждержавна польсько-українська група істориків”, – йдеться в заяві товариства.

У ній зазначається, що метою цього реєстру було б встановлення і перевірка персональних даних

жертв, обставин їх смерті, а також осіб та збройних формацій, відповідальних за кожен злочин. „Тим самим, можна було б встановити місце поховання жертв з метою їх гідного вшанування”, – сказано в заяві.

Також підкреслюється, що нез'ясовані проблеми минулого „кидають тінь на сучасні покоління”.

„Вони давали і дають можливість групам, силам й особам, які не хочуть українсько-польського примирення, цинічно використовувати

„волинську карту” для досягнення своїх цілей, не рахуючись при цьому з болем жертв”, – зазначено у заяві товариства.

УІТП створено в 2004 році. До його складу входять 23 особи – громадяни Польщі українського походження, які займаються вивченням історії. Щороку члени товариства публікують кілька десятків історичних статей і монографій.

„Укрінформ“

Відзначили 20-річчя Конституції

Світлана Глаз

БАТ-ЯМ, Ізраїль. – 29 червня в Українському культурному центрі Ізраїля відбувся вечір, присвячений дню Конституції України.

Про те, як затверджувалася перша конституція незалежної України, якій виповнилося 20 років, розповіла директор одеського дому-музею ім. Миколи Реріха Олена Петренко: „Конституцію затверджували в складній політичній обстановці, на тлі конфліктів у Верховній Раді, в ніч 28 червня, яку політики називають „конституційною”. Прийняття самої Конституції передувало Конституційний договір між парламентом і Президентом України Леонідом Кучмою, підписаний 8 червня 1995 року. А

ось закон, який ратифікував нову Конституцію, був офіційно підписаний в урочистій обстановці в середині липня 1996 року”.

Гостем вечора був відомий в Ізраїлі письменник Міхаель Юріс, який розповів про своє насичене подіями життя та представив нові книги. М. Юріс приїхав в Ізраїль у 1960 році з Польщі. Він автор роману „Та змие дощ пил пустелі” і сотень оповідань та повістей.

Присутніх привітав Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко, вірші читали поети Валентина Чайковська та Валентина Бендерська, українські народні пісні співала лавреат міжнародних конкурсів вокалістів, викладачка Київського інституту культури Вікторія Рожковська.

Учасники вечора (зліва): активістка Українського культурного центру Любов Перцюк, директор центру Олена Іванчук та письменник Міхаель Юріс. (Фото: Богдан Чайковський)

Невже це може...

(Закінчення зі стор. 1)

Можливий сценарій: якась група радикалів (звісно, з військовим досвідом) робить спробу перевороту, котру ефективно придушують. На порятунок „конституційного порядку” миттєво приходять регулярні збройні частини, котрі швидко беруть під контроль основні управлінські центри країни – державні установи, телебачення/радіомовлення, мобільний зв'язок та інтернет.

Заходів пояснять: Путін натравив радикалів на владу, ми лише відновлюємо порядок, без надзвичайних заходів не обійтись, деякий час потрібно протримати надзвичайний стан. Поки Захід розбирається у тому, що сталося, невідомі викрадають активних опозиціонерів. Не перших осіб з найбільших опозиційних партій – це надто явний антидемократичний крок. Мова йде про рішучих, впливових та компетентних людей, котрі здатні стати двигуном опору олігархічній диктатурі, потенційних польових командирів мирного чи збройного опору.

Опозиція позбавлена сили, провокації допомагають обґрунтувати тривалий надзвичайний стан у столиці. Громадянське суспільство, і так дезорієнтоване і розділене після Майдану, взагалі вибуває з гри.

Власне, зачистка цієї потенційної опозиції йде зараз. Політики, котрі найбільше верещать про необхідність „порядку” і загрозу посягань на владу з боку добровольців, „націоналістів”, „радикалів” – це якраз ті політики, котрі плянують військовий переворот. Ці державні заколотники інспірують кримінальні справи проти майданівців та фронтівників, увійшовши у союз зі „старими”

силовиками Януковича. Ці державні заколотники зараз намагаються фізично і політично знищити своїх майбутніх суперників, тих хто готовий і здатний зупинити їх збройний заколот.

Слабкість нинішнього суспільства спокушає владу...“.

Ще раніше, 5 липня, щодо великої ймовірності військового перевороту в Україні остеріг народний депутат Сергій Лещенко, колишній журналіст цієї ж „Української правди”. Цю його заяву назвав „небезпідставною” народний депутат Вадим Рабинович.

Голова Одеської обласної державної адміністрації Михайло Саакашвілі, який перебував у дружніх стосунках з П. Шереметом, так відгукнувся на його загибель: „Це вбивство утверджує мене в думці, що нам, усій країні, готують щось дуже небезпечно”.

З коментаря київського журналіста Кирила Лукеренка: „Це удар, спрямований проти „Української правди”. Мета – усунути один з елементів, що утворює систему демократії у цій країні.

„Українська правда” є частиною демократичного процесу в Україні, зформованою історично, всупереч трагічним обставинам. Сьогодні вона є точкою, в якій щира довіра перетинається потоком інформації. Цей перетин колись породив і зараз підтримує окрему систему цінностей і політичних орієнтирів і координат.

Ця дія, знов як 17 вересня 2000 року, коли убили Георгія Гонгадзе, має залякати усіх журналістів. Вона наголошує: своя думка небезпечна. вона нав'язує диявольський вибір: або мовчати, або брехати.

Однак, вона має нажахати не лише журналістів, але і всю Україну. Нас хочуть страхом заштовхну-

ти у позицію „моя хата скраю”, бо саме ця модель поведінки століттями випрацьовувалась у відповідь на нав'язуваній сильними ворогами страх...“.

„Замовника вбивства Павла Шеремета знайти неможливо, бо тут діяли спецслужби, – пише в „Українській правді” народний депутат Євген Рибчинський. – Замовник вибрав саме Павла Шеремета з „Української правди”, аби була прив'язка до вбивства журналіста Гонгадзе, з натяком на можливих вітчизняних замовників... Скоріше за все, це жахливе вбивство пов'язане з хресною ходою, що рухається на Київ. Замовник у цих двох подій на 99 відс. один і той же”. „Хто наступний?” – запитує депутат.

І в депутатських колах, і в середовищі незалежної української журналістики не виключають московського сліду у цьому злочині.

Голова Служби безпеки України Василь Грицак підтвердив ймовірність версії, що метою вбивства П. Шеремета була дестабілізація внутрішньоукраїнської ситуації. А це конче потрібне Володимирові Путінові. У випадку минулорічного вбивства в Києві журналіста Олеса Бузини Москва розраховувала очорнити українські патріотичні сили: мовляв, вони помстилися одіозному антиукраїнському авторові. Тепер же офіційний російський коментар зводиться до того, що Україна – небезпечна для свободи слова.

„Павло Шеремет був принциповою людиною, яка часто критично ставилася до влади. Однак, в Росії, незважаючи на розбіжності в поглядах, йому ніколи не загрозувала розправа за професійну діяльність. На жаль, переїзд в Україну виявився для нього фатальним”, – заявила речниця російського Міністерства

закордонних справ Марія Захарова.

Яке огидне блюзнірство, який диявольський цинізм! Адже в Росії від 1991 року вбито 350 журналістів, з них 205 – за роки президентства В. Путіна.

Уряд США сподівається на швидке й ефективне розстеження обставин вбивства П. Шеремета і покарання злочинців. „Павло жив цілеспрямованим і чесним життям в кількох країнах. Ми поважаємо його як безстрашного професіонала і прихильника свободи слова, Революції Гідності, котрий прагнув кращого майбутнього для України”, – говорить в заяві Посольства США в Києві.

Подібного змісту – заява Посольства Франції: „Ми засуджуємо скоєне в Києві вбивство Павла Шеремета, журналіста сайту розслідувань „Українська правда”. Смертельний замах на цього журналіста, визнаного професіонала, викликає велику стурбованість. Ми закликаємо українську владу встановити всі обставини його загибелі”.

Президент Петро Порошенко в телефонній розмові з головним редактором „Української правди” Севгіль Мусаєвою-Боровик повідомив, що доручив Міністрові закордонних справ Павлові Клімкінові запросити до розслідування злочину Федеральне бюро розслідувань США (FBI). Мабуть, на це – остання надія.

Проблема, на жаль, набагато глибша. Згідно з соціологією, довіра до влади, до всіх її гілок без винятку, в українському суспільстві вже не дотягає навіть до 10 відс. А тим часом ні влада, ні провладні й олігархічні клани, як виглядає, не хочуть ні мінятися, ні відступитися. Страшно подумати, що остороги про військовий переворот можуть виявитися правдою.

ПОСТАТІ

До 130-річчя від дня народження визначного історика Івана Крип'якевича

Іван Крип'якевич народився 25 червня 1886 року. Усе його життя пов'язане зі Львовом. Прийшов він на світ в родині о. Петра Крип'якевича. Батько Івана народився на Холмщині, був адміністратором парохії свв. Петра і Павла у Львові, працював парохом в церкві у Глиничах коло Збаража, а в 1895-1914 роках був викладачем гімназії у Львові. Своє навчання Іван почав вдома, а відтак продовжував вчитися в 1896-1904 роках в гімназії з польською мовою викладання. Єдиний предмет українською мовою — кляси греко-католицької релігії — викладав батько Івана. Також батько вів у сина надобов'язкові лекції з української мови; одним з вчителів був відомий композитор Станіслав Людкевич.

В 1904-1909 роках І. Крип'якевич навчався на філософському факультеті Львівського університету. В студентські роки він брав участь у боротьбі за український університет, займався культурно-освітньою діяльністю. За участь у протесті 23 січня 1907 поліція арештувала його, але вкортці вдалося йому звільнитися. Починаючи з 1905 року почав друкувати свої перші наукові статті у періодичному виданні Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка — „Записки НТШ”, а в 1908 року він організував „Просвітницький кружок”, який тісно співпрацював з „Просвітою”.

Великий вплив на праці І. Крип'якевича мав Михайло Грушевський, який високо цинив науковий талант молодого історика. Під впливом М. Грушевського, І. Крип'якевич 1911 року захистив докторську дисертацію та тему „Козаччина і Баторієві вольності” і був обраний дійсним членом НТШ. Викладав історію в Академічній Гімназії у Львові (1912-1914), згодом в гімназіях в Рогатині і в Жовкві. Багато співпрацював в українських періодичних виданнях, що видавалися в західній Україні.

У 1921-1924 роках був професором таємного Львівського Українського Університету й був секретарем його сенату. Провадив також широку національно-громадську роботу. В 1921-1922 роках працював у Комітеті охорони військових могил, провадив реєстр стрільців, займався пошуком і впорядкуванням українських могил Січових Стрільців в Галичині. В 1934-1939 роках викладав історію України в Богословській Академії у Львові. Тісно співпрацював з НТШ: з 1920 року був секретарем історичної секції, 1924 року редагував „Записки НТШ”, а в 1934 році став головою історичної секції.

У жовтні 1939 року І. Крип'якевич завідував катедрою історії України, а з 1941 року був професором Львівського університету. Він знав сім мов, що дало йому можливість свobodно орієнтуватися в закордонній літературі, описах і каталогах джерел і матеріалів закордонних бібліотек та архівів. Був знавцем українських літописів, співпрацював з українськими періодичними виданнями що виходили в західній Україні.

І. Крип'якевич опрацював низку праць з української геральдики, сфрагістики (наука, яка вивчає

печатки), екслібрису. Також досліджував проблеми краєзнавства, освіти, розвитку педагогічної думки в Галичині, редагував журнали „Дзвіночок” та „Ілюстрована Україна”, газету „Неділя”, звичайно підписувався у своїх статтях „Петренко”.

Найголовніші його праці присвячені часів Козаччини і Хмельниччини — „Матеріали до історії української Козаччини” (1914), „Студії над державою Б. Хмельницького” (1925-1931) та інші. Також писав науково-популярні нариси з історії України („Велика історія України”, „Історія українського війська”) та підручники („Коротка історія України для початкових шкіл”).

На увагу заслуговує ґрунтовний нарис „Землетруси на Україні в XVII та XVIII в.” який має велике наукове значення. З нього ми дізнаємося про ті могутні прояви стихійних сил в нашій землі, що особливо мають непроминаючу значимість в науці і в наш час. І. Крип'якевич відбував археологічні експедиції в Польщу, Чехію та Росію і збирав старанно історію пов'язану з Україною, зокрема про Козаччину.

У папці ч. 323 родинного архіву вченого, що сьогодні зберігається у Львівській науковій бібліотеці України ім. В. Стефаника, знаходяться рукописні тексти записані в учнівських зошитах І. Крип'якевичем. Була це центральна постать в тодішній Галичині, високого рівня культурна людина і разом з тим незламний патріот свого народу.

В Галичині він став символом усього що найбільш благородне в людському житті. Недаром його іменем названо Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича Національної академії наук України, який є академічною науково-дослідною установою міждисциплінарного гуманітарного спрямування.

Він боляче сприймав факт, що українці в порівнянні з сусідніми народами не мають достатньої кількості популярної історичної літератури, тому він є автором чи співавтором „Історичної бібліотеки”.

Під час німецької окупації І. Крип'якевич працював редактором наукових видань у Львові. У повоєнний час був звинувачений в „українському буржуазному націоналізмі” і зазнав переслідувань. Надзвичайно важко жити було вчнем під червоним режимом. Треба було писати під диктат партії, захоплюватись ідеями не справжньої історії, а так званими „клясиками” марксизму і вождями з Кремля. В 1946 році І. Крип'якевич разом із частиною львівських науковців був депортований до Києва. Деякий час займав посаду старшого наукового співробітника Інституту історії України АН УРСР, де кожен його рух був під мікроскопійною обсервацією спецслужб, тому він старався не попадати в конфлікт з окупаційною владою.

У травні 1948 дістав згоду повернутися до Львова. 1951 року очолив відділ Інституту суспільних наук АН УРСР у Львові, в 1953-1962 роках був директором цього інституту. 1958 року обраний дійсним членом АН УРСР, а в 1961 році указом Президії ВР УРСР удостоєний почесного звання заслуженого діяча науки УРСР.

В житті вченого надійшов період в якому він підбивав підсумки свого наукового шляху, будуючи ряд статей останнього десятиріччя так, немов це були завіщення, адресовані тим, хто прийде пізніше і буде розуміти для чого і навіщо треба писати справжню історію. 1 липня 1962 року вчений став пенсіонером. Вдома впорядкував особистий архів, давав синам батьківські поради, як жити і вірно служити своєму народові.

В нього була любима дружина Марія з Сидоровичів, а в сім'ї було двоє синів: Петро-Богдан (1923-1980), який працював старшим науковим співробітником у Львівському університеті ім. Ів. Франка як доктор хемічних наук, та Роман (1925-1999), який закінчив Академічну гімназію, Львівську політехніку, працював у Національній АН України. Р. Крип'якевич був автором понад 80 наукових праць. В радянський час був репресований, під кінець 1980-их років став активним діячем численних патріотичних рухів. Був він членом Товариства рідної мови, Руху, НТШ, академічної „Обнови”, допомагав відродити діяльність Пласту і діяв активно в мирянському рухові УГКЦ.

Багато зусиль доклав Р. Крип'якевич щоб започатковану батьком єдність серед поколінь зміцнювалися. Його дружина Леся була донькою підпільного греко-католицького священика Артемія Цетельського, одна із засновників та керівників Фонду св. Володимира у Львові. Вона стала співорганізаторкою в 1990 році з'їзду організації „Українська молодь Христові” в якому взяло участь біля 40 тис. молодих людей з цілого світу. Разом з мужем була співорганізатором в 1992 році з'їзду на якому створено світове об'єднання мирян, яке мало колосальне значення на патріархальний рух та на Світовий Християнський Конгрес, який мав історичне значення для активізації церковного руху. Останні роки свого життя Роман з Лесею після відновлення української державності багато вклали праці над відродженням національного життя після окупаційного московсько-комуністичного режиму.

Іван Крип'якевич

Доцільно навести слова, які сказав про І. Крип'якевича його учень Омелян Прицак, довголітній директор Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету: „Іван Крип'якевич займає спеціальне місце в українській історіографії. Він учений надзвичайно широкого діяпазону. Він не тільки історик усіх епох, археограф, історіограф, і немає ділянки в усіх сферах історії української культури, де б він своїми роботами не внів значного вкладу”.

І. Крип'якевич вмів поширювати межі людського виховання і для того він для нас в пам'яті залишається ядром історичної науки, яскравою постаттю минулого, на підставі якого творимо наше сьогодні.

Помер І. Крип'якевич 21 квітня 1967 року. Поховали його на Личаківському цвинтарі, а на могилі поставили чорного хреста з написом „Іван Крип'якевич — історик України” та датами його життя. Кілька місяців пізніше невідомі особи вкрали хрест. Але те що створив І. Крип'якевич вкрасти не вдасться — він був істориком України ціле творче життя. Згодом на могилі (на полі ч. 59) за авторством скульптора Теодозія Брижа поставлено надгробний пам'ятник.

Ярослав Стех

РІДНІЙ ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА,
м. ПАССЕЙК, НЮ ДЖЕРЗІ
ПОТРІБНІ НА РОБОТУ
КВАЛІФІКОВАНІ ВЧИТЕЛІ.

ПРОХАННЯ ЗГОЛОШУВАТИСЬ ПО
ТЕЛ. 201-602-5787, Е-ПОШТА ridnashkolapassaic@gmail.com

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
м. ПАССЕЙК, НЮ-ДЖЕРЗІ

проводить набір учнів віком від 4-16 років на 2016-2017 н.р.

Заняття проводять кваліфіковані вчителі.

Навчання починається 10 вересня.

КОНТАКТУЙТЕ — ми завжди раді вас чути:

тел. 201-602-5787

е-пошта; ridnashkolapassaic@gmail.com

У нас завжди знайдеться цікава інформація для вас.

Надія Савченко...

(Закінчення зі стор. 3)

відповідальна поведінка сьогоднішнього В. Парасюка стали предметом жартів, факти особистого життя, які масово тиражуються, знищили довіру до нього, а відповідно і підірвали сприйняття його вчинку як символічного.

Семен Семенченко: в час повної невизначеності і страху, нічим не показаний молодий чоловік, створив батальйон „Донбас“ і пішов у бій. Згадайте ті хвилини, коли більшість українців біля моніторів спостерігали за боями батальйону, вболівали і співпереживали. Що сьогодні? С. Семенченко – політик, критик, без довіри і підтримки суспільства. Цей негатив знищує його героїчний вчинок, у якому з'явилось дуже багато сумнівів.

Однак, якщо до В. Парасюка та С. Семенченка могли відразу бути сумніви, то Надія Савченко стала справжнім міжнародним українським символом боротьби. Незламна жінка проти В. Путіна, вояк Джейн, патріотка, у цьому всьому так багато символічного, що, здавалося б, цей символ неможливо знищити. Н. Савченко сьогодні наш образ і символ водночас. Боротися в нерівних умовах, без жодних шансів на успіх, залишатися незламною — все це Україна сьогодні. Так нас бачить світ, таким десь і є сьогодні наш народ. І ось вона повертається. Тріумф, радість, перемога і ... перед нами постає живий творець одного з найважливіших наших символів: погано врівноважена та політично некомпетентна жінка. Вона усвідомлює свій вплив і свою вагу в суспільстві як символа, але її діяльність не спрямована на його збереження. Вона хоче використати це, обміняти на політичний капітал. Вона щиро вірить, що зможе краще ніж

інші політики, і робить політичні помилки одна за одною. Вона щиро не розуміє, що в політиці суб'єктами можуть бути тільки групи, а поодинокі політики — завжди будуть об'єктами і інструментами чужих інтересів.

Та за цим всім стоїть її героїчний вчинок, який буде меркнути з кожною новою сказаною дурницею, з кожним новим політичним союзником.

В цьому і є трагедія нашої модерної нації: люди, які чогось досягнули, стали суспільними символами, вони прагнуть обміняти це на політику, таким чином знищуючи себе і свої здобутки. Вони не розуміють, що символ не належить його творцеві,

а вже належить нації, що символ має історичне значення для майбутніх поколінь, що символ утверджує нашу націю. Успішні спортсмени, співаки, воїни АТО навряд чи можуть стати успішними політиками, не тому, що це не їхнє, а тому, що політики рідко стають успішними за життя. Справжній політичний успіх може прийти тільки після відходу політика від влади. Але нація не утверджується виключно через політику, вона утверджується через вчинки, подвиги героїв в її ім'я, які в політиці перетворюються всього лише на інструмент взаємного протистояння та дискредитації.

В. Путін не боїться Петра

Порошенка, В. Парубія, українських олігархів тощо. Єдине, чого він боїться — це нових українських символів. Бо перемогти українських політиків можна однією військовою операцією. А для перемоги над українськими символами підуть десятки років без жодної певності в успішності затягнутого. Тому самознищення модерних українських символів є загрозою для нашого виживання не тільки в сучасному, а й в майбутньому.

Львівський культурологічний журнал „І“

Віктор Андрусів – український політичний експерт, Київ.

Apply Online
Selfreliance.Com/cards

VISA

Platinum Choices

Виберіть собі *Картку*, що Вам найкраще *підходить*:

CASH BACK

Зворот готівки при покупках

11.9% APR*

RATE

Низька процентна ставка

9.9% APR*

POINTS

Пойнтс

11.9% APR*

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Українська православна церква в Marlewood NJ шукає чоловіка і жінку, щоб взяти в оренду хату (3 спальні 1 і 1/2 лазнички) по зниженій ціні за доглядання церкви та прицерковної площі. По додатковій інформації телефонуйте до Алекса 973-714-2459.

Продається у Львові 3-кімнатне помешкання (плюс кухня і лазничка) в центрі міста близько Університету Івана Франка, загальна площа 65 кв.м. На подвір'ї паркове місце, в підвалі комора 8.0 кв.м. для вжитку власника. Тел. у Львові: Богдан +38(067)701 8654.

Мала автотранспортна компанія шукає досвідчених CDL водіїв далекомагістральних і власників вантажівок. Пропонуємо нове обладнання і добру зарплату. Можливість стати власником вантажівки. 708 506 1357 Dangis

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

*Річна процентна ставка (APR) від 1 грудня 2013 р. є 9.9% на Visa® Platinum low rate, 11.9% на Visa® Platinum Points та Visa® Platinum Cash Back. Пропозиція може бути змінена чи скасована у будь-який час. Зайдіть або зателефонуйте на безкоштовний номер телефону Самопомічч, 888-222-8571, щоб отримати найновіші ставки тощо.

Full Financial Services

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПОДОРОЖІ

ЗАБУТА ФОРТЕЦЯ СВІРЖ

Олександр Костирко

До Свіржської фортеці від Львова лише 40 кілометрів, але дістатися до неї нелегко – не дорога, а лише ями. Та коли ви добираетесь до мети, то зачудовано зупиняєтесь перед озером, на березі якого розмістилась фортеця, а навколо неї – мальовничі скелі з соснами нагорі. Їх називають „скелями Івана Франка“ – начебто письменник дуже любив тут блукати та милуватися краєвидами.

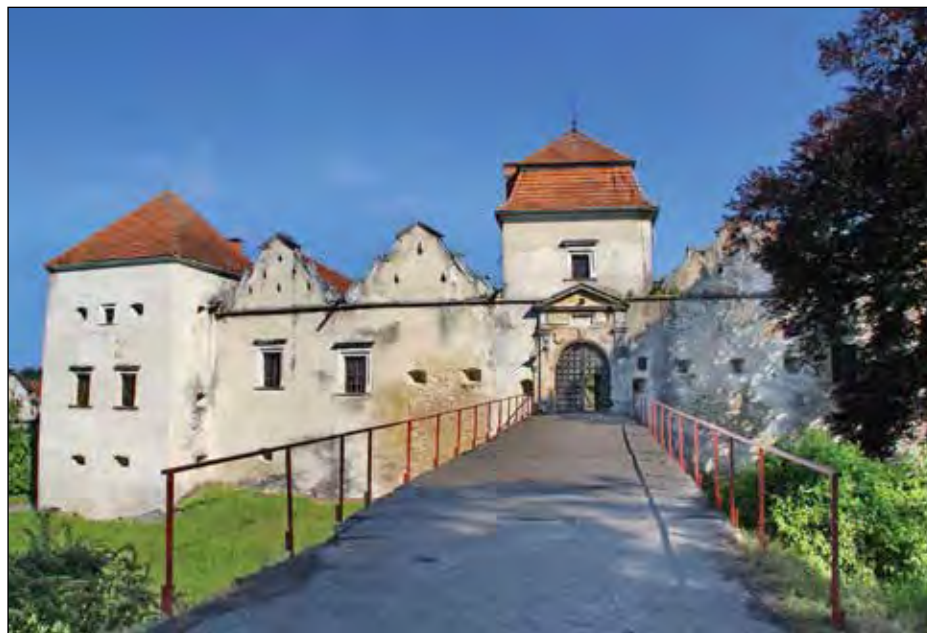
Місцевість надзвичайно приємна, такі собі Карпати в мініатюрі. Над озером, на невисокому пагорбі серед боліт, височить фортеця. Колись біля її підніжжя був великий парк, від якого зараз мало що лишилось.

Колись Свірж був містечком, а тепер – село (трохи менше 800 жителів) на берегах однойменної річки. Рік заснування замку досто-

вірно невідомий, але початком літочислення для нього прийнято вважати 1427-ий, коли місто Свірж віддав польський король Владислав II Ягайло, що послужило додатковим поштовхом до подальшого розвитку поселення. В той час Свірж з передмістями був у володінні сім'ї земельних магнатів Свірзьких, яким і зобов'язаний своєю назвою. За канонами фортифікації науки того часу замок перебудували під керівництвом військового архітектора Павла Гродзицького, який в той час будував в Львові два військові укріплення.

За час існування Свіржська фортеця пережила кілька облог та ушкоджень. Серед них повстання 1648 року під керівництвом Богдана Хмельницького, коли козацькі війська її захопили.

Велику колекцію меблів, полотен, літератури було знищено під час Першої світової війни, коли в

Вхід до фортеці. (Фото: Олександр Костирко)

1914 році російські війська спалили все, що не змогли винести, залишивши лише голі стіни. Чергова руйнація сталася під час Другої світової війни і розтягнулася на 30 років. Тільки в 1975 році заслужений архітектор України Андрій Шуляк домігся реставрації замку, яка мала закінчитися в 1983 році. Тепер, перебуваючи в фортеці, можна бачити порожні покої, голі стіни.

У замковому парку зберігся костел, збудований в XV ст. в стилі ренесансу, над входом до якого можна побачити рештки герба колишніх володарів. До костелу від замку вів підземний хід. Завалену частину підземного ходу теж можна побачити з рову, який оточує замок біля перекидного моста.

Замок має два подвір'я. Одне в нижній частині замку і відведене під господарські приміщення, має окрему браму. Друге подвір'я за головною брамою замку оточене житловими приміщеннями. Обидва подвір'я з'єднані між собою проходом зі сходами. У цьому замку філь-

мували кінострічку „Три мушкетери“, де замок був резиденцією леді Вінтер.

Замкова брама.

Подвір'я фортеці Свірж.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
святкуючи 25-ту річницю Незалежності України

В НЕДІЛЮ, 28-ГО СЕРПНЯ - О ГОД. 12:00 ВПОЛУДНЕ
НА „ТРИЗУБЦІ“: UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER - „ТРИЗУБ“
County Line & Lower State Roads, Horsham, PA
www.tryzub.org ~ тел. (267) 664-3857
1:30-4:30 попол.

„ЄДИНА УКРАЇНА — ЄДИНА З НАМИ!“
Блискучий літній концерт надворі в „Тризубівському“ парку

Початок о год. 12-ій вполудне:
Жива музика й танці
Українські народні страви й печива
Ярмарок та виставки
Українське мистецтво й майстерність
Пікнікові страви
Холодні й гарячі напитки
Розваги для дітей

Українська музика, пісня й танці в одній динамічній програмі
Хореографія спільними зусиллями виступаючих мистців:

Танцювальний ансамбль „Волошки“
Скрипалька Іннеса Тимочко-Декайло
Музичний гурт „СПІВ-Життя“
Танцювальний ансамбль „Іскра“
Оркестра „Вокс Етніка“
Живе відтворення української історії гуртом „Хоругва Ясної Гори“

4:30 по пол. — Забава
при звуках оркестри „Вокс Етніка“
Спонзор:

ВСТУП: 15 дол.; студенти 10 дол., діти до віку 14— безплатно. Безплатне паркування

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
20-го серпня і 21-го серпня, 2016

Оселя ОДВУ ім. О. Ольжича
1230 Beaver Run Drive • Lehighton, PA 18235
(610) 377-4621 www.ukrhomestead.com

Іннеса Тимочко - Декайло
Львів, Україна

Ансамбль Казка
Schuylkill County, PA

Ансамбль Надія
Львів - Київ

традиційні українські страви, мистецькі вироби, базар гри для дітей • плавання

Вступ
\$5/від особи – за день
\$7/від особи – два дні
діти до 14 років вступ вільний

12:00 відкриття

Субота 20-го серпня
2:00 – 3:30 PM — виступ
4:30 – 6:30 PM — виступ
8:00 PM — Забава

Неділя 21-го серпня
11:00 рано — Св. Літургія каплиця Св. Андрія
Високопреосвящений Владика Стефан Сорока
2:00 – 4:30 PM — виступ

У Філадельфії помер о. Йосиф-Тарас Шупа

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 10 червня, маючи 51 рік віку, несподівано упокоївся о. Йосиф-Тарас Шупа. Смерть спіткала отця після Літургії в Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття у Філадельфії, де він служив ректором з 1 липня 2015 року.

Він народився 12 травня 1965 року в Честері, Пенсильванія, і був одним з п'яти дітей покійних Андрія та Єви (дівоче прізвище Гребінець) Шупів.

Початкову освіту отримав в Українській католицькій школі Святого Духа в Честері, у 1979 р. вступив до підготовчої школи св. Василя в Стемфорді, Конектикат. У 1983 році, відчуваючи покликання до священства, вступив в Коледж-семінарію св. Василя.

Як семінарист Української като-

лицької семінарії св. Йосафата у Вашингтоні передградуційну освіту завершив у Католицькому університеті Америки, захистивши ступінь бакалавра філософії. Опісля продовжив навчання в тому ж університеті і захистив ступінь бакалавра богослов'я.

20 вересня 1992 року Митрополит-Архієпископ Стефан Сулик в Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття в Філадельфії висвятив Й. Шупу на священника. Він був призначений парафіяльним вікарієм Катедри у Філадельфії, а також служив в церкві св. Андрія у Філадельфії.

В подальшому служив у парафіях Нью-Джерзі: св. Миколая в Пасейку, св. Миколая в Ратерфорді, св. Володимира в Елізабет та Непорочного Зачаття в Гілсайді.

Мав архієпархіяльні посади Канцлера, члена Ради дорадників, члена Архієпархіяльної корпорації, члена Пресвітерської ради, члена Фінансової ради, протопресвітера Ньюджерзького деканату, захисника в трибуналі. Був секретарем Ради директорів житлового комплексу „Вознесіння“.

Отець Й. Шупа залишив у смутку брата Стефана Шупу з Вудлину, Пенсильванія, сестру Йоанну Баландяк і її чоловіка Петра з Вудлину, племінницю Давн-Марію Мастела, Кейтлін-Елізабет Шупа, Дану-Марію Іафней, племінників Кристофера-Михайла Шупу та Андрія Баландюка, а також чотирьох внучатих племінників і племінницю.

14 липня в Катедрі Непорочного Зачаття у Філадельфії було відслужено чин Парастасу Єреїв. 15 липня було прощання в Українській католицькій церкві Святих Мироносиць в Свертморі, Пенсильванія, Літургію відслужив Митрополит-Архіє-

Св. п. о. Йосиф-Тарас Шупа.

пископ Стефан Сорока у співслужінні священників, після чого о. Й. Шупа був похований біля його батьків та братів Михайла і Петра на цвинтарі Lawn Croft в Лінвуді, Пенсильванія.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35 Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саламі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Донька Інна Момотюк,
кузин Борис Лобода в Україні,
племінники з Канади – Борис і Олександр Грибінські з родинами
та лицар Леонід Гусак

повідомляють, що 19 липня 2016 р. Б.
на Фльориді померла поетеса

св. п.

Ганна Черинь

член Спілки Письменників України,
автор епічного роману у віршах „Слова“

Похоронні відправи відбулися
в Осередку св. Андрія в Норт-Порті, Фльорида.

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в неділю 24 липня 2016 року відійшла у Вічність на 92-му році життя наша найдорожча

св. п.

Люба Лапичак-Лесько

з дому Мосора

Панахида відбулася 26 липня в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Union, NJ.

Похорон відбувся 27 липня в церкві св. Івана Хрестителя у Whippany, NJ. Покійну поховано на цвинтарі св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Довголітня адміністраторка видавництва та друкарні газет „Свобода“ і „Український Тижневик“, працювала в Українському Народному Союзі від 1950 до 1991 року. Відома і відзначена разом з першим чоловіком, св.п. Адріаном Лапичаком змагунка відбиванкової ланки Чорноморської Січі в Ньюарку, член 28-го відділу Союзу Українок Америки. Остання із Сестер „Мосорівних“: Мирося Богач, Геня Ратич, Слава Олесницька.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік	Михайл Лесько,
сини	Богуслав, Мирослав та Роман Лесько з родинами
сестрінки	Нестор, Тарас, Любодар і Мирон Олесницькі з родинами
сестрінок	Андрій Богач з дружиною
племінниця	Реніа Поточняк з родиною
племінник	Олег Середяк
племінник	Любомир Середяк з родиною
племінниця	Дарія Франкен
родина	Мосорів і Лапичаків в США й Україні

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 2 липня 2016 року, відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, Тато, Дідо, Прадідо, Брат і Вуйко

св. п. Осип Голинський

Хорунжий I-ої української дивізії Галичина народжений 16 вересня 1923 року в селі Підгайчики, Самбірський район

Похоронні відправи відбулися 7 липня 2016 року. Похований на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	- Ірена
донька	- Христя Храплива з чоловіком Андрієм
сини	- Нестор з дружиною Ляльою Андрій з дружиною Лорі Олег з дружиною Аріадною
внуки	- Марко Храпливий Адріан Храпливий з дружиною Амандою Таля Храплива Дам'ян Голинський з дружиною Лі Ліля Голинська з чоловіком Джастен Берн Алекса Чарторійська Софія Голинська Юліан Голинський Маркіян Голинський
правнуки	- Финчик Берн Анна і Сяня Храпливі
сестра	- Володимира Колодій з родиною
брати	- Левко Голинський з родиною Мар'ян Голинський
ближча і дальша родина	в США й Україні

Пожертви в пам'ять покійного можна зложити на допомогу раннім воєнним України

UNWLA War Victims Fund
203 Second Ave., New York, New York 10003-5706

Вічна йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ РЕЛІГІЙНИЙ І КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК
ім. св. Андрія - Норт Порт, Флоріда

Ділимося сумною вісткою, що 2 липня 2016 року відійшов у вічність

св. п.

д-р ВОЛОДИМИР КОРОЛЬ

Похоронні Відправи і Похорон відбулися 10-12 липня в Норт-Порті, Флоріда

Покійний д-р В. Король був надзвичайно активним членом Осередку і впродовж багатьох років був членом управи, а в роках 2005-2006 та 2008-2011 був головою.

Шановній родині, співробітникам та всій українській громаді в Норт Порті висловлюємо щирі та глибокі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Управа Осередку

Ділимося сумною вісткою, що 19 липня 2016 року відійшов у вічність

св. п.

Микола Козюпа

наш найдорожчий Тато, Дідо, Прадідо нар. 8 червня 1924 року в Озерні, Тернопільська обл. в Україні.

Похоронні Відправи і Похорон відбулися 23 та 24 липня 2016 року в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Духа у Campbell Hall, NY.

У глибокому смутку залишилися:

син	- Михайло з дружиною Анною
внуки	- Татяна з чоловіком Шан Гриффін - Данило з жружиною Наталею
дружина і діти покійного сина Ігоря:	- Галина - Микола з дружиною Джессі - Василь - Катерина з чоловіком Скот Обріг - Олександр
правнуки	- Логан Козюпа - Джолін і Йосиф Обріг

Родина щиро дякує всім за молитви і вислови співчуття. Дякуємо всім, хто прибув відправити Покійного в останню путь.

Вічна йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на
Ukrainian American Cultural Center of NJ
60 N. Jefferson Road, Whippany, NJ 07981

Користайте тепер -
відсотки НАЙНИЖЧІ та умови на моргеджах вигідні!
Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.60%* APR
НЕЗМІННИЙ ВІДСОТОК
25-ти річний термін

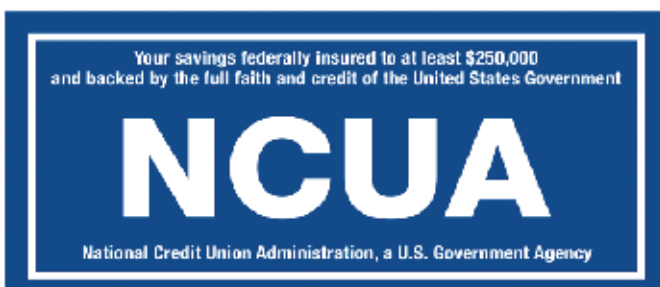
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
 E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
 Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.06. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.